

Anul XV nr. 4 (724)

30 ianuarie 1959

16 pagini

1 leu

IN ACEST NUMĂR:

**Cu privire la cifrele de control
ale dezvoltării economiei naționale
a U. R. S. S. pe 1959—1965**

**Raport prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov
la al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S.**

— Text prescurtat —

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Veac nou

ORGAN AL CONSILIULUI GENERAL A. R. L. U. S.

Moscova — orașul spre care se îndreaptă privirile întregii omeniri

MESAJUL SOCIALISMULUI TRIUMFĂTOR

Nu ca o figură de stil, ci în sensul cel mai riguros al cuvântului se poate afirma că în aceste zile privirile întregii lumi sînt ațintite spre Moscova, unde are loc cel de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. Difuzat de agențiile de presă de pretutindeni, conținutul raportului prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov este studiat acum cu cel mai mare interes de către oameni care locuiesc în țări și continente diferite, care se deosebesc între ei prin concepțiile lor filozofice, politice, sociale. Dar indiferent de aceste deosebiri, toți sînt unanim în părerea că Raportul constituie un document de mare însemnătate internațională, menit să exercite o influență considerabilă asupra întregului curs al istoriei contemporane.

Insemnătatea Raportului constă în aceea că el marchează faptul că Uniunea Sovietică intră acum într-o nouă perioadă de cea mai mare importanță a dezvoltării ei — perioada construirii desfășurate a societății comuniste. Făcînd bilanțul uriașelor realizări obținute de statul sovietic în răstimpul scurt care a trecut de la Congresul al XX-lea la Congresul al XXI-lea, Raportul deschide perspectiva unei și mai mari înfloriri a Uniunii Sovietice, care să ducă la crearea bazei tehnico-materiale a comunismului, la întărirea continuă a puterii economice și de apărare a

U.R.S.S. și totodată la satisfacerea tot mai deplină a cerințelor materiale și spirituale mereu crescînde ale poporului.

Datele și cifrele Raportului vestesc timpul apropiat cînd va fi rezolvată sarcina istorică a U.R.S.S. de a ajunge din urmă și a depăși în ce privește producția pe cap de locuitor țările capitaliste cele mai dezvoltate.

Planul septenal constituie așa dar o etapă hotărîtoare în întrecerea economică a socialismului cu capitalismul. În această etapă a întrecerii, Uniunea Sovietică intenționează să depășească din punct de vedere economic cel mai puternic stat capitalist, Statele Unite ale Americii. Aceasta va fi cea mai strălucită demonstrație practică a superiorității socialismului. Popoarele din întreaga lume vor avea în acest fel o imagine strălucită a viitorului, care aparține socialismului. Așa cum a arătat tovarășul N. S. Hrușciov, planul septenal va exercita o profundă influență asupra întregii situații internaționale și va fi un nou triumf al învățăturii marxist-leniniste. Succesele Uniunii Sovietice în îndeplinirea acestui plan grandios vor atrage de partea socialismului alte milioane de oameni, vor duce la consolidarea forțelor păcii, la slăbirea forțelor războiului.

Aceasta nu va putea să nu ducă la schimbări radicale, dintre cele mai importante, în situația internațională. Ca rezultat al înlăturării planurilor economice ale U.R.S.S., ale tuturor țărilor socialiste din Europa și Asia vor fi create posibilități reale pentru lichidarea războiului ca mijloc de rezolvare a problemelor internaționale. Cînd U.R.S.S. se va transforma în prima putere industrială din lume, cînd R. P. Chineză va deveni o mare putere industrială, iar toate țările socialiste luate la un loc vor produce mai mult de jumătate din producția mondială, noul raport de forțe va fi atât de evident, încît pină și imperialismului cei mai obtuși își vor da limpede seama de zădărnicia oricărei încercări de a dezlănțui războiul împotriva lagărului socialist.

Prin bogăția și profunzimea ideilor sale, prin perspectivele vaste pe care le deschide în fața umanității dornice de pace și progres, Raportul prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov de la înălțimea tribunei celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. constituie un document de cea mai mare însemnătate, un mesaj luminos al socialismului triumfător.

VEAC NOU

TRATATUL MARIII PRIETENII

UN DOCUMENT DE MARE ÎNSEMNĂTATE

de C. Paraschivescu-Bălăceanu
președintele Asociației Juriștilor din R.P.R.

Vizita unui grup de țărani romini la Moscova

pictură de St. Barabas

SCHIMBURILE CULTURALE ROMÎNO-SOVIETICE

Schimburile culturale romino-sovietice iau an de an o tot mai mare dezvoltare, contribuind la tot mai buna cunoaștere reciprocă, la întărirea prieteniei romino-sovietice.

În cursul anului 1958, de pildă, țara noastră a fost vizitată de o serie de importante formațiuni artistice sovietice, ca trupa de balet a Teatrului de operă și balet „Kirov” din Leningrad, colectivul Teatrului Mic din Moscova, Ansamblul lituanian de cîntece și dansuri ș. a. Muzicienii sovietici cu renume universal ca David Oistrakh sau Iakov Zaak au concertat la București, iar soliști și fineri muzicieni romini au dat concerte pe scenele teatrelor din Uniunea Sovietică, sau au participat la concursul internațional de pian și vioară „P. I. Ceaikovski”. În aceeași ordine de idei nu se poate, desigur, să nu amintim de participarea unor remarcabile talente sovietice la concursul „George Enescu” ținut în luna septembrie la București.

La rîndul său, publicul sovietic a făcut o călduroasă primire turneului în Uniunea Sovietică a celui mai bun teatru din România, Teatrul Național „Ion Luca Caragiale” din București. De un remarcabil succes s-a bucurat și Ansamblul de cîntece și dansuri al Ministerului Forțelor Armate din R. P. R., care a dat spectacole în R.S.S. Moldovenească și R.S.S. Ucraineană.

Aceste exemple, oricît de concludente ar fi, nu constituie însă decît o infimă parte dintr-un vast ansamblu de schimburi culturale și științifice care cuprinde cele mai variate țărîmuri de activitate în aceste domenii.

Intensa activitate editorială care se desfășoară în anii puterii populare în România a făcut cunoscute publicului românesc cele mai valoroase creații literare sovietice, alături de cele mai importante opere din impresionantul patrimoniu al culturii ruse. Iată cîteva cifre edificatoare. În ultimii ani în România au fost tipărite nu mai puțin de 5.773 de titluri de cărți ale unor autori ruși și sovietici într-un tiraj de circa 70 de milioane de exemplare. Numai operele lui Lev Tolstoi au

de acad.
P. Constantinescu-Iași
vicepreședinte al A.R.L.U.S.-ului

atins un tiraj de 1 milion de exemplare și la aproape un milion se ridică tirajul operelor lui Gorki. Cărțile lui Mihail Șolohov cunosc mereu alte ediții, care se epuizează la fel de repede; de la eliberarea țării și pînă astăzi, Șolohov a fost tipărit în România în 500.000 de exemplare.

La rîndul lor, numai în cursul anului 1958, editurile sovietice au publicat sau au sub tipar aproximativ 30 de titluri de cărți românești, ale unor scriitori clasici și contemporani. Un moment deosebit în acțiunea de informare a publicului sovietic, asupra culturii românești constituie fără îndoială apariția Antologiei poeziei românești — lucrare de mari proporții realizată în 1958.

O importantă contribuție la intensificarea schimburilor culturale romino-sovietice o aduce Acordul cu privire la colaborarea culturală între R.P.R. și U.R.S.S. încheiat la 7 aprilie 1956, precum și planurile și convențiile de colaborare culturală stabilite la începutul fiecărui an. Un rezultat extrem de util și evident al planificării schimburilor culturale dintre cele două țări îl constituie organizarea în R.P.R. și U.R.S.S. a unor manifestări de masă consacrate cunoașterii tot mai bune și apropierii tot mai strînse dintre cele două țări. Astfel de manifestări au fost „De-

cada republicilor sovietice baltice” care s-a desfășurat în România în cursul lunii iunie 1958 și Zilele culturii românești din R.S.S. Moldovenească și R.S.S. Ucraineană din august — septembrie 1958.

O largă extensiune cunosc de asemenea și schimburile științifice dintre Uniunea Sovietică și România. Sute de studenți și aspiranți romini învață în institute și universitățile sovietice. Dezvoltarea continuă a relațiilor dintre Academia R.P.R. și Academia U.R.S.S. este demonstrată elocvent și de alegerea ca membru al Academiei de Științe a U.R.S.S. a savantului Traian Săvulescu și ca membru al Academiei de Artă a U.R.S.S. a pictorului Corneliu Baba. Convențiile de colaborare tehnico-științifică îngăduie un contact direct între oamenii de știință sovietici și romini, un schimb larg de idei, de informații și experiență reciprocă. O mărturie grăitoare a rezultatelor colaborării științifice romino-sovietice este organizarea Institutului de fizică atomică al Academiei R.P.R. și punerea în funcțiune a primului reactor atomic românesc.

O rodnică activitate au și pe acest tărîm Asociația romină pentru legăturile de prietenie cu Uniunea Sovietică — A.R.L.U.S. și Asociația de prietenie sovieto-romină.

Schimburile culturale dintre România și U.R.S.S. contribuie la înflorirea necontenită a prieteniei dintre popoarele romin și sovietic, sînt un factor activ în lupta pentru pace și progres în întreaga lume.

La a XI-a aniversare a Tratatului romino-sovietic

Cea de-a XI-a aniversare a încheierii Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat între țara noastră și Uniunea Sovietică va fi un prilej de afirmare a profundelor sentimente de prietenie ce leagă poporul nostru de marelui popor de la răsărit.

Cu prilejul acestui eveniment Consiliul General A.R.L.U.S. organizează în capitală ca și în centrele regionale și raionale numeroase manifestări publice. Astfel, în ziua de 4 februarie, 1959 va avea loc la Casa Prieteniei romino-sovietice din București un simpozion cu care prilej vor lua cuvîntul personalități de frunte ale vieții noastre politice și culturale.

Manifestări asemănătoare se vor desfășura în toate centrele de regiune, ca și în majoritatea centrelor raionale.

La 4 februarie se împlinesc 11 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Populară Romină și Uniunea Sovietică. Acest Tratat constituie expresia elocventă a unei prietenii cu adînci rădăcini în trecut, statornicită de-a lungul anilor în lupta împotriva dușmanilor comuni și reînnoită în noile condiții istorice prin comunitatea ideologică și unitatea mărețelor țeluri ale socialismului și comunismului.

Tratatul încheiat la 4 februarie 1948 este o mărturie strălucită a unui nou tip de relații între state. Spre deosebire de tratatele înrobitoare pe care marile puteri le-au impus în trecut României, pentru prima oară în istoria țării, Tratatul romino-sovietic a fost încheiat în condiții de deplină egalitate în drepturi, de strictă respectare a independenței și suveranității naționale. Credincioasă spiritului acestui tratat, Uniunea Sovietică ne-a acordat și ne acordă un sprijin substanțial în rezolvarea principalelor sarcini ale construirii bazei economice a socialismului. Nu există domeniu de activitate în care să nu se fi făcut simțite în acești ani roadele colaborării frățești cu Uniunea Sovietică. Livrarea de către U.R.S.S. a unor instalații complexe, a mașinilor și utilajelor pentru marile obiective industriale ale țării, valoroasa documentație privind diferite ramuri de producție pe care Uniunea Sovietică ne-a pus-o la dispoziție, ajutorul acordat oamenilor noștri de știință pentru efectuarea cercetărilor în domeniul utilizării pașnice a energiei nucleare — iată cîteva din cele mai semnificative aspecte ale sprijinului cu adevărat prietenesc acordat de poporul sovietic, confirmare grăitoare a spiritului de adevărată colaborare și ajutor reciproc ce caracterizează relațiile dintre țările socialiste.

Roadele binefăcătoare ale relațiilor de colaborare cu Uniunea Sovietică se fac simțite nu numai pe tărîmul economiei, ci contribuie deopotrivă la înflorirea științei, artei, culturii românești. Între țările noastre se dezvoltă cu fiecare an colaborarea științifică și tehnică. Acordul cultural romino-sovietic pe anul 1959, încheiat recent, marchează un nou pas în cunoașterea reciprocă a valorilor culturale ale celor două popoare, prin turneele ansamblurilor teatrale și artistice pe care le prilejuiește, prin schimburile de delegații ale unor oameni de știință, scriitori, muzicieni.

Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Populară Romină și Uniunea Sovietică, asemenea tuturor tratatelor dintre țările socialiste, reprezintă totodată o strălucită expresie a politicii externe promovate de aceste state, politică bazată pe recunoașterea egalității depline a tuturor popoarelor, pe respectarea suveranității și independenței lor. Călăuzit de aceste principii, Tratatul romino-sovietic a fost conceput ca un instrument de seamă pentru apărarea păcii și securității celor două țări. Acest tratat nu este îndreptat împotriva altor țări, ci promovează colaborarea pașnică internațională, constituind o expresie a politicii consecutive de pace desfășurate de țările lagărului socialist.

Forța unită a țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică constituie o puternică stăvilă în calea planurilor războinice ale cîrcurilor agresive. Astăzi înțelege oricine că nu slăbiciunea este factorul care determină poziția fermă a țărilor socialiste pentru menținerea păcii. Trecerea la construcția desfășurată a comunismului în U.R.S.S., perspectivele grandioase ale înlăturării prevederilor planului septenal, desăvîrșirea construirii socialismului într-o serie de țări de democrație populară, faptul că încă în 1965 mai mult de jumătate din producția industrială mondială va reveni țărilor din sistemul socialist, — constituie caracteristici ce exprimă în modul cel mai convingător forța sistemului mondial al socialismului, creșterea continuă a puterii lagărului socialist.

Așa cum au demonstrat-o în repetate rînduri, țările socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică militează pentru o politică realistă de coexistență pașnică între state cu orînduri sociale diferite, politică menită să asigure menținerea și înlăturarea păcii și colaborării între popoare. În acest scop, țările socialiste au prezentat în repetate rînduri propuneri constructive pentru reglementarea problemelor internaționale litigioase, pentru asigurarea păcii și securității în lume. Alături de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste, Republica Populară Romină a devenit unul dintre factorii activi pe arena vieții politice internaționale. Prin reprezentanții ei în Organizația Națiunilor Unite, țara noastră își spune cu hotărîre cuvîntul în problemele privind încetarea cursei înarmărilor, asigurarea securității, atrăgînd atenția asupra pericolului reprezentat de refacerea militarismului german în cadrul pactului N.A.T.O. Impresună cu celelalte țări socialiste frățești, țara noastră aprobă călduros noile propuneri ale Uniunii Sovietice privind rezolvarea problemei Berlinului și încheierea Tratatului de pace cu Germania, aceste propuneri constituind un important mijloc de asigurare a securității europene.

Sărbătorind cea de a 11-a aniversare a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală cu Uniunea Sovietică, poporul nostru își afirmă încă o dată hotărîrea de a dezvolta necontenit legăturile de prietenie și colaborare cu U.R.S.S. și țările de democrație populară, de a contribui și de acum înainte la întărirea și coeziunea lagărului socialismului, spre binele popoarelor noastre, spre triumful spiritului păcii și coexistenței în lume.

veac nou

ORGAN AL CONSILIULUI GENERAL A.R.L.U.S.

Redacția și administrația:
București, Str. Ion Ghica, 5
telefon 13.03.10

ABONAMENTE:

pe 3 luni, 10 lei; pe 6 luni,
20 lei; pe un an, 40 lei.

Planul septenal va exercita o profundă influență asupra întregii situații internaționale și va fi un nou triumf al marxism-leninismului. Succesele noastre în îndeplinirea acestui plan vor atrage de partea socialismului milioane de adepți, vor duce la consolidarea forțelor păcii, la slăbirea forțelor războiului. Se va produce o schimbare hotărâtoare pe arena mondială în domeniul economic în favoarea socialismului.

(Din raportul prezentat
de N. S. Hrușciov
la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S.)

MERIDIANELE SEPTENALULUI

PREZENTUL DE MIINE

Dacă cineva ar încerca să măsoare timpul scurs de la asaltul Palatului de Iarnă la asaltul Universului înfăptuit de savanții sovietici s-ar afla într-o mare încurcătură. Timpul calendaristic nu ne spune nimic, deoarece 40 de ani constituie o perioadă istorică destul de restrânsă. Totuși, în acest interval Țara Sovietică, oamenii ei au făcut un salt alt de uriaș, încât ne silesc să ne modificăm însăși noțiunea de timp.

Pentru poporul sovietic noțiunea are un înțeles deosebit căci în lupta pentru progres el a izbutit să doboare toate obstacolele, să-și facă un aliat din Timp, să-l supună, să-i dea o valoare înzecită. O asemenea cucerire nu era însă cu puțință fără înegalabil elan revoluționar, manifestat în toate planurile de activitate socială, morală, spirituală. Acest elan, bizuit pe o viziune științifică a lumii, adică marxistă, a determinat o schimbare fundamentală în conștiința și mentalitatea oamenilor sovietici.

Un observator mai atent bagă imediat de seamă că între diferitele și impresionantele realizări sovietice există o conexiune riguroasă. Irigarea pustiurilor, ridicarea de noi orașe, construcția de puternice hidrocentrale, crearea de mări artificiale, modificarea cursurilor fluviilor, desăvârșirea tehnică și automatizarea unor industrii, împinzirea imensului teritoriu cu linii electrice de înaltă tensiune, și ca un corolar, creșterea bunei stări a oamenilor sovietici, marchează în fond etapele unui nemaivăzut proces de dezvoltare a unui mare popor.

Dar ori cât de colosală e această forță care sfărâmand limitele timpului a transformat și transformă o țară — continent, oricât de spectaculoasă este imaginea actuală și viitoare a Uniunii Sovietice, privirea și interesul nostru pasionat se îndreaptă îndeosebi spre omul sovietic. Ceea ce ne solicită în cel mai înalt grad curiozitatea este schimbarea din conștiința lui, trecerea de la mentalitatea opaișului, proprie țăranului de pe vremea țarismului, la mentalitatea atomică, la dimensiunea cosmică a cetățeanului sovietic de astăzi. Intre punctul de plecare și cel de sosire, și acesta temporar, deoarece incontestabil va fi depășit, s-au consumat nu 40 de ani, ci parcă un mileniu.

Colhoznicul care aplică în cultivarea pământului metodele avansate, muncitorul care, după orele de muncă, studiază grele tratate tehnice, traduc în fapt această revoluție a conștiinței, a setei neisovite de perfecționare și cunoaștere. Iar expresia ei cea mai strălucită o constituie tocmai lansarea rachetei interplanetare pe care noi o vedem strâns legată de mișcarea verticală spre progresul material, tehnic și științific al întregului popor sovietic.

Poate de aceea, cu toată admirația care ne-a stîrnit-o publicarea cifrelor de control ale planului septenal, a cărui realizare va îngădui atingerea pragului erei comuniste, noi nu am fost surprinși. Prin proporțiile și implicațiile sale planul septenal, care se dezbate în aceste zile de către Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., depășește cu mult planurile anterioare. Involuntar, ne impune un moment de reflecție, ne cere un efort de imaginație pentru a reuși să-i cuprindem vastul și complexul angrenaj, în centrul căruia rămîne omul sovietic.

Nu încapă nici o îndoială că oricât ar deconcerta aceste uriașe cifre pe adversarii socialismului, septenalul va fi deplin realizat de către oamenii sovietici. Nu vrem să ne oprim asupra elementelor materiale, tehnice și științifice care asigură la maximum realizarea planului. Există un element și mai important și decisiv; planul septenal e conceput pe măsura omului sovietic. Căci una din facultățile sale minunate este de a trăi în prezent construindu-și viitorul. Căci pentru el, pentru omul sovietic, viitorul nu este un punct imprevizibil și inaccesibil. Dimpotrivă, viitorul este prezentul de miine.

Unul dintre scriitorii noștri asemuia cifrele de control ale planului septenal cu un poem. Într-adevăr, aceste cifre convertite în realități sună ca cel mai frumos poem al vieții, un poem la a cărui înfăptuire participă milioane și milioane de oameni. Și dacă ne este îngăduit să extindem această imagine, am spune că fiecare muncitor, fiecare colhoznic, tehnician sau inginer este un poet al energiei. Imaginația, visurile sale sînt în slujba acestei energii transformatoare a chipului societății și a lui însuși. Dar aceste visuri merg și mai departe.

De curînd, revista sovietică „Znanie-sila” a făcut publice cîteva din subiectele de roman, schițele și povestirile științifico-fantastice trimise de către cititorii sovietici. Redacția revistei a primit manuscrise din colțurile cele mai îndepărtate ale Uniunii Sovietice și de la oameni de profesii diferite: muncitori, funcționari, studenți, ingineri etc. Publicînd o parte din ele, revista le-a grupat sub titlul: „La ce visează cititorii sovietici”.

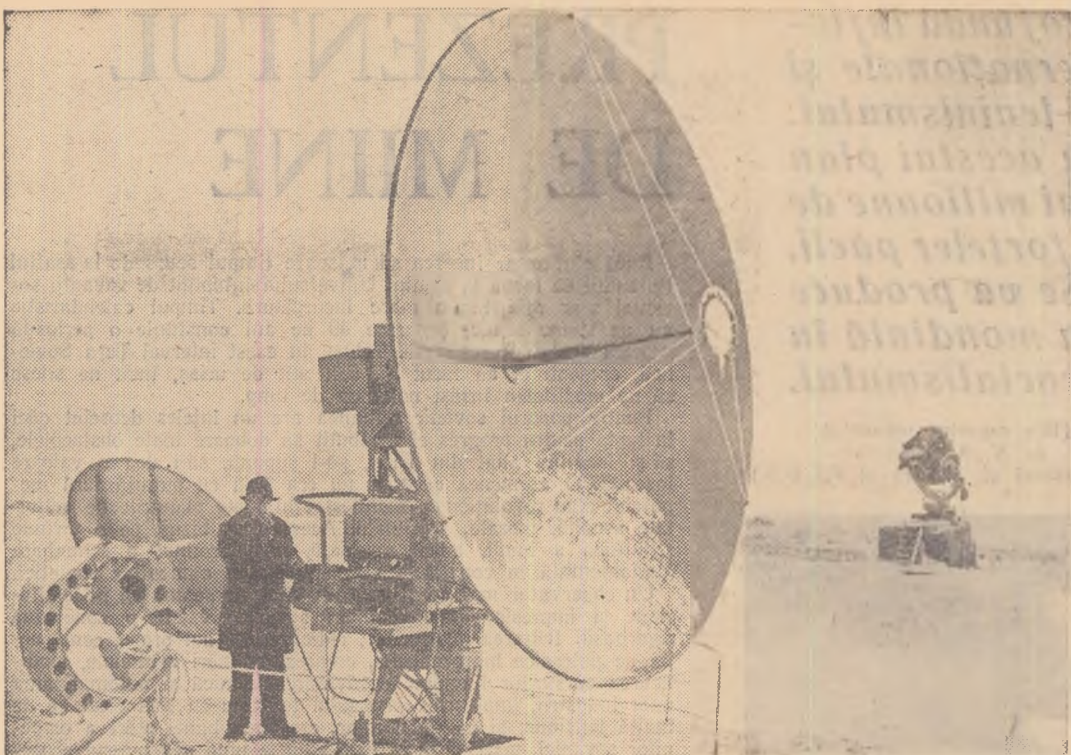
Unul dintre autori a închipuit un oraș zburător, cu case, grădini, scuaruri, lac, teatre, cinematografe, stații de radio, călătorind prin spațiul interaștral. Alt autor a imaginat retrăirea peste cinci secole a doi frați, Andrei și Oleg, în orașul Leningrad. Unul din frați își întrerupe viața prin anabioză, adică prin înghețare și se trezește peste cinci veacuri. Celălalt frate care murise de bătrînețe și fusese de asemenea înghețat, este reînsuflețit de medici și întinerit, deoarece se găsește remediul împotriva bătrîneții. Eroi noștri se regăsesc la Leningrad, a cărui fizionomie e cu desăvîrșire schimbată; minele și uzinele complet automatizate, zborul cu elicopterele constituind mijlocul de circulație cel mai frecvent. Ei privesc totul cu încîntare, zburînd deasupra clădirilor și ascultînd relatările ghizilor referitoare la tehnica și viața în veacul al XXV-lea.

Un alt autor, pornind de la premiza că „materia nu se naște din nimic și nu dispăre fără urme”, ne povestește înțimplarea studentului Verov, inventatorul aparatului „Cronovizor”, cu ajutorul căruia poți fi dezvoltate imagini de mult dispărute; de pildă, asaltul Palatului de Iarnă, imagine imprimată pe pereții caselor care înconjoară piața Uritki, în granitul roșu al coloanei Alexandrovski, sau incendiul Troiei etc. Nu mai puțin interesantă e și schița „Miine a fost ieri”, unde ni se dezvăluie un ncu procedeu de a pătrunde în viitor: de către tinerii I. Romanov, strungar, N. Romanova, funcționară și B. Ievlev, student.

Într-un cuvînt, toate aceste schițe exprimă o adîncă preocupare pentru problemele fundamentale ale epocii noastre: cucerirea cosmosului, învingerea timpului, prelungirea vieții etc. Ele sînt ilustrative pentru mentalitatea cetățeanului sovietic, pentru lărga deschidere a orizontului său, pentru posibilitatea sa de a trăi de pe-acum pe o dimensiune cosmică.

Și să nu uităm că acești oameni care au asemenea visuri grandioase sînt aceiași care se angajează la realizarea impresionantului plan septenal, plan ce înseamnă încă o treaptă spre împlinirea visurilor lor prometeice.

Ieronim Șerbu

Siberia devine tot mai mult un important centru al științei — În clișeu: un post de cercetări asupra radiației solare

COLOSUL ALB ȘI RACHETA ÎN ȘAPTE TREPTE

Moto: *Eu cred, tovarăși, că va veni în curând vremea când oamenii vor spune: „Cine n-a umbelat prin Siberia, acela n-a văzut lumea“.*

N. S. Hrușciov, 1956

În vreme ce atenția omenirii se fixează din ce în ce mai stăruitor asupra Lunii, pe care a salutat-o noua rachetă sovietică, în vreme ce relieful lunar ne este tot mai familiar, există aici, pe pământ, un continent a cărui suprafață întrece de vreo două ori pe aceea a Lunii și care, acum 30 de ani, mai era încă în multe puncte un „continent alb“ prin petele albe, ne-completate, de pe hartă.

Pe o suprafață în care ar încăpea lesne și cele 49 de state unite ale Americii, și Anglia și Franța, și Germania, și Italia — toate laolaltă — natura a îngrămadit comori peste comori: fluvii dintre cele mai mari ale pământului, cu o imensă energie, adevărate oceane de păduri, un gigantic cufăr de diamante, mai mare decât al Africii de Sud, depozite fantastice de mari de cărbune și de fier așezate în vecinătate (de obicei, ca să dea de furcă oamenilor, cărbunele și fierul sînt așezate la depărtare unul de altul), aur, cupru, zinc și în general tot ce poate visa omul în materie de bogății ale subsolului, animale fără număr, cu blănuri fără pereche, și, ca și cînd altă n-ar fi fost destul, a dat continentului acesta o frumusețe aprigă.

După această ispravă, natura a luat măsuri pentru ca oamenii să nu poată ajunge la depozitul ei de bogății: pe lângă distanțele imense — 7000 km de la apus la răsărit, și 3500 de la mieznoapte la miez ziu — a avut grijă să ascundă comorile sub covoare groase de zăpadă, să creeze un ger cumplit uneori pînă la -70° și care îngheață pînă și pasărea în zbor!

Ca și cînd brîul de ziduri cu care și-a înconjurat natura comorile n-ar fi fost destul de greu de trecut, vechiul guvern al Rusiei, țării, au mai adăugat de la ei încă unul, zidul ignoranței și al urii, au făcut din Siberia un loc de deportare, o imensă închisoare naturală, în care locul grațiilor era ținut de distanțe, de singurătate, de zăpezi...

Azi, Siberia sună însă tot mai mult a lumină albă, a bogăție

colosală, a uimire în fața grandorii de care e capabilă natura, a energie omenească dezlănțuită și atot cuceritoare — și sună astfel pentru că altul e regimul care guvernează destinele acestui pământ. Cucerirea Far-Westului american, săvîrșită în zeci de ani de către oameni izolați care luptau fiecare pentru el însuși, se repetă acum mult mai iute, pe o scară mult mai mare, sub steagul generos al colectivismului, în numele cauzei comuniste comune. Regimul sovietic a smuls din imperiul necunoscutului mii și mii de kilometri, completînd „petele albe“ ale hărții, și a pornit o bătălie originală și încă prea puțin cunoscută în presa mondială — bătălia rezervelor. Fiecare țară își ghidează dezvoltarea în mare măsură după rezervele ce le posedă, dar legile proprietății private capitaliste împiedică adesea o cercetare științifică; Uniunea Sovietică, însă, ca să dăm un singur exemplu, a identificat rezerve de cărbune de 8.670.000.000.000 tone (8 trilioane și 670 bilioane), în vreme ce toate țările capitaliste au de aproape patru ori mai puțin. Or, din această cantitate fantastică, 90 la sută se găsește în Siberia, care poate fi numită — între altele — depozitul central de cărbuni al globului pămîntesc. E un cărbune care parcă te roagă să-l iei: într-adevăr, un cărbune de o calitate superioară și se oferă pe nimica, deoarece stă la suprafață.

Spațiul nu ne îngăduie să înșirăm toate bogățiile fabuloase ale continentului alb, și nici felul cum, datorită regimului sovietic, înghețata Siberie a devenit cloccitoare de activitate. Anul acesta însă au fost rostite de la tribuna Congresului XXI cuvinte de o mare însemnătate pentru colosul alb al lumii. Dacă rachetele în mai multe trepte cu care U.R.S.S. a uimit lumea explorează spațiile de dincolo de văzduh, planul septenal e, într-un fel, o colosală rachetă în șapte trepte care va smulge naturii în primul rînd bogății ale adîncurilor. Extracția cărbunelui se va apropia de 200 milioane tone (pentru comparație, e suficient să spunem că cincinalul nostru prevede ceva peste 11 milioane pentru toată țara) — iar 40 la sută din acestea vor fi scoase de la suprafață. Aceasta va face ca la hidrocentralele gigantice să se adauge termocentrale. Acum e în plină construcție cea mai mare hidrocentrală a lumii, ceada la Bratsk, și încă alta și mai mare, cea din

Krasnoiarsk, ceea ce înseamnă că, dacă pînă acum hidrocentralele sovietice trebuiau să concureze pentru întîietate mondială cu cele americane, acum, ca la campionatele mondiale de șah, „partidele“ finale se dispută numai între pretendenții sovietici. Un întreg sistem de centrale electrice va face astfel ca numai Siberia — fosta ocnă a ocnii țariste, înapo-

Pentru Siberia, planul de șapte ani prevede construirea a două mari uzine siderurgice care vor constitui nucleul celei de-a treia baze metalurgice a U.R.S.S. În 1965 extracția cărbunelui în Siberia și în Extremul Orient va atinge 182.000.000 — 186.000.000 de tone, din care aproximativ 40 la sută se vor extrage „la zi“. Bazinul Kuznețk va continua să fie principala bază a cărbunelui cocsificabil pentru metalurgia Uralului și Siberiei. Pe baza cărbunelui ieftin vor fi create mari termocentrale.

(Din Tezele raportului lui N. S. Hrușciov la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S.)

iată înapoiatelor, sălbaticul pământ neexplorat de odinioară — să producă mai multă energie electrică decât oricare dintre secolarele civilizații europene ale capitalismului.

În racheta cu șapte trepte, unul dintre lucrurile cele mai extraordinare va fi crearea nucleului celei de a treia baze metalurgice a U.R.S.S., prin construirea a două uzine siderurgice.

Astfel, centrul de greutate al „temeliei temelilor“ — industria grea — se va muta din partea europeană a U.R.S.S. în partea răsăriteană, în Urali și Siberia. Aceasta înseamnă, pentru oamenii sovietici, baza de industrializare a colosului alb; dar — pentru generalii americani, care știu cîta însemnătate a avut industria siberiană în sfîrșimarea agresorului fascist — aceasta înseamnă că forța economică a U.R.S.S., în loc de a fi masată în câteva centre vitale, e repartizată armonios pe o șesime a pământului, încă unul din motivele pentru care orice act de agresiune antisovietică ar fi o nebunie sortită unui eșec sigur și rapid. Pe oceanele de păduri (numai Enisei și bazinul Angarei au ca rezerve 2 miliarde metri cubi de lemn, ceea ce înseamnă că numai aici se pot tăia 25 milioane m. c. pe

an!) se vor întemeia în șapte ani industrii gigante de celuloză și hîrtie. Dar surpriza cea mai mare o cuprind cele două rînduri din septenal care anunță în Siberia construirea de rafinării și de conducte magistrale. Surpriză, da, pentru că știam că s-au găsit acolo numai indicii că ar exista petrol or, de vreme ce se organizează transportul, înseamnă că, între timp a apărut, cu siguranță, și petrolul Siberia, care are totul făcut în mare, probabil că dacă are petrol posedă un întreg continent subteran de aur negru.

În „Vîna lumii“, cum se cheamă filonul imens de diamante descoperit acum vreo doi ani în Iakuția, se pune la punct o producție care va rivaliza cu aceea a Iohanesburgului sud-african. Nu e vorba aici numai de bijuterii și de aruncarea unor mari valori pe piața mondială: industria e și ea cocheta, îi plac diamantele.

Acum cufărul imens de diamante al Sibirului începe să aprovizioneze uzinele sovietice.

În sfîrșit, „știința merge spre răsărit“ nu numai pe plan mondial, unde supremația occidentalului capitalist se transformă repede în superioritatea științei sovietice — ci și în interiorul marii Uniuni: în anul care a trecut 35 de academicieni și membri corespondenți au format Filiala siberiană a Academiei. În 1962 se va termina, pe o suprafață de o mie trei sute de hectare, orașul siberian al științei, situat pe țărmul mării Obi (să nu o căutați pe hartă, pentru că e o mare abia de curînd apărută, mare artificială), la 27 km de Novosibirsk. Paisprezece institute științifice și universități, clădiri publice, o bibliotecă cu 10 milioane de volume care întrece mărimea celor din occident, vor fi baza materială a unui nou și puternic centru al științei mondiale, așezat pe locuri care altădată alcătuiau „împărăția urșilor“.

Dar gîndiți-vă, Siberia — ceva mai puțin de jumătate din teritoriul U.R.S.S., și mult mai puțin de jumătate ca populație — nu reprezintă decît o parte din obiectivele „rachetei în șap-

Lucrul cel mai important

Uriașa creștere a producției industriale și agricole prevăzută de planul septenal va fi obținută pe două căi: prin creșterea numărului de muncitori și tehnicieni și prin sporirea productivității muncii. Dacă, însă, prima cale este limitată, a doua este, practic, inepuizabilă.

Potrivit prevederilor planului, în perioada 1959—1965 productivitatea muncii în industria sovietică va spori cu aproximativ 50 la sută, iar în agricultură cu 60—65 la sută. În transporturile feroviare, creșterea va fi de 34—37 la sută. Pentru a ne face o idee despre ce reprezintă aceste procente e destul să arătăm că în cursul septenarului un singur procent de creștere a productivității muncii industriale este echivalent cu producția realizată de 190.000 de muncitori! Prin creșterea productivității muncii se vor realiza trei sferturi din sporirea producției industriale în viitorii șapte ani, nouă zecimi în construcții și întreaga creștere a producției agricole.

Un factor important de creștere a productivității muncii este faptul că în condițiile socialismului muncitorii și tehnicienii participă la procesul de producție ca stăpîni ai mijloacelor de producție, cu conștiința că fiecare procent de creștere a productivității muncii contribuie la sporirea bunăstării întregii societăți socialiste și a fiecărui membru al ei în parte. Nu de mică importanță este și faptul că în producția socialistă muncitorul depune o muncă conștientă, că este nu un executant mecanic, ci un creator activ și cu inițiativă.

La vremea lui, Taylor, autorul faimosului „sistem al sudorii“, de organizare a muncii în întreprinderile capitaliste, referindu-se la rolul muncitorului în producție, spunea că acestuia trebuie să i se explice amănunțit ce are de făcut și cum să facă, deoarece orice schimbare adusă de muncitor indicații primite nu ar putea fi decît dăunătoare producției. Credincios acestei concepții, în întreprinderile capitaliste munca este astfel executată încît muncitorul este transformat într-un fel de automat, care execută în neștire o singură operație, pînă la extenuare.

În contrast cu această concepție antiumană, creșterea productivității muncii în cadrul producției socialiste se obține prin introducerea tehnicii celei mai noi, prin ridicarea conștiinței și calificării muncitorilor și tehnicienilor. E ca ea sigură ce va asigura realizarea și depășirea grandioaselor obiective cuprinse în planul septenal ce va fi adoptat de către Congresul al XXI-lea al P.C.U.S.

ing. Virgil Actarian
adjunct al ministrului
Industriei și Grele

Sergiu Fărcășan

Diamante, diamante...

Generația septenarului

Comunismul nu înseamnă numai o uriașă dezvoltare a forțelor productive, ci, totodată transformări esențiale în viața spirituală a societății. Formarea unui înalt nivel de conștiință al oamenilor, pregătirea unor cadre capabile să poată înfăptui grandioasele planuri ale construcției comuniste, iată probleme ce constituie în mod firesc unul dintre importante obiective ale lucrărilor celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. Îmbinarea educației cu producția materială, această istorică formulare înscrisă în urmă cu peste o sută de ani în Manifestul Partidului Comunist, ca una din sarcinile de seamă ale construcției comuniste, își găsește în prezent o strălucită rezolvare în Uniunea Sovietică.

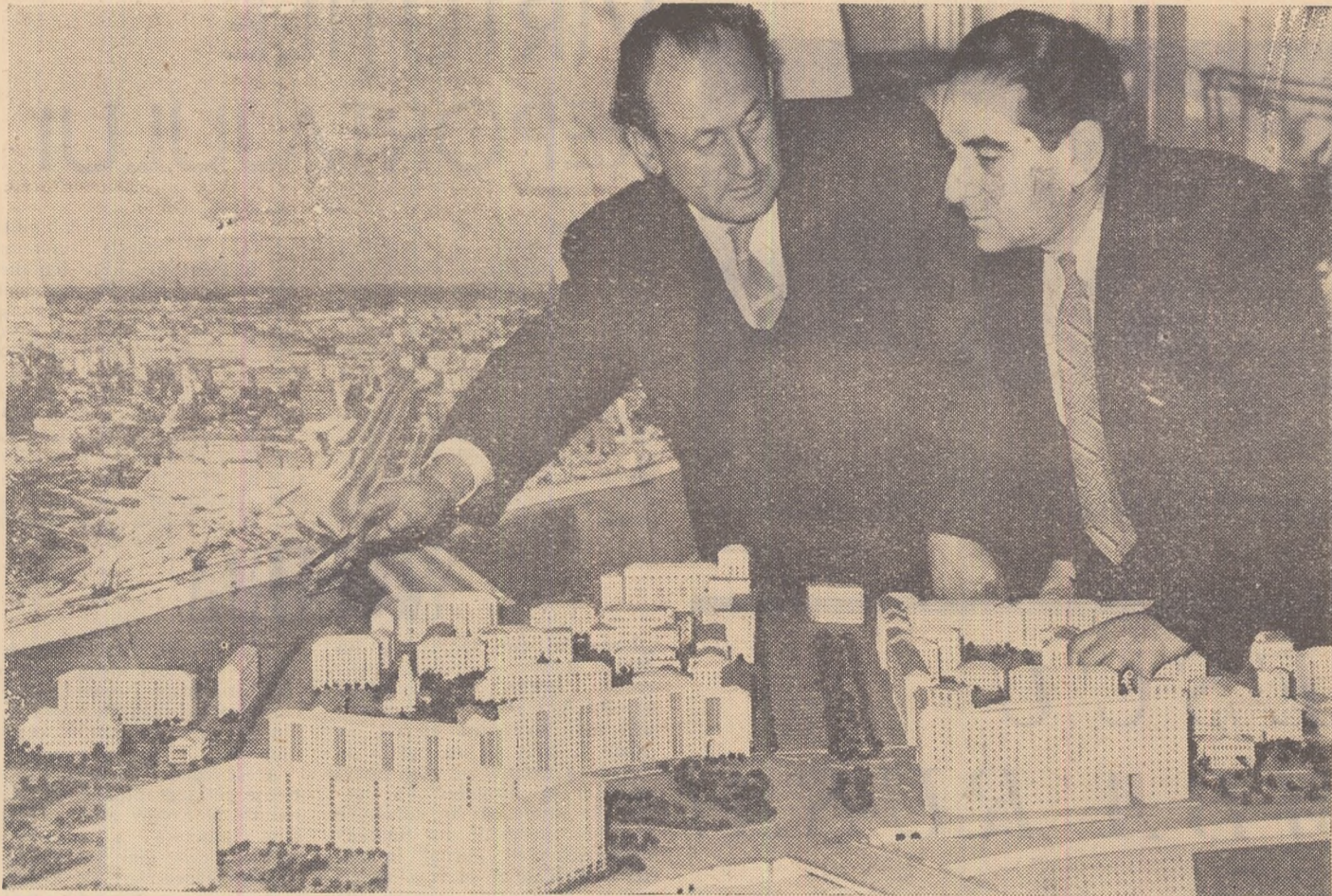
Intr-un articol publicat în ziarul „Pravda” savantul sovietic Semionov releva faptul că reorganizarea școlii sovietice trebuie privită neapărat în perspectiva viitorului. Dezvoltarea impecabilă a forțelor de producție în U.R.S.S. — arăta acad. Semionov, impune formarea unor specialiști cu o înaltă calificare, care să poată asigura funcționarea marilor uzine ale următorilor 10-15 ani, cu secțiile lor automatizate, utilate cu mașini și aparate complexe, controlate de mașini electronice. Într-adevăr, reforma generală a învățământului sovietic are în vedere tocmai cerințele dezvoltării viitoare a societății sovietice.

Intr-un moment așit de însemnat, când poporul sovietic pornește la înfăptuirea unor mărețe sarcini ale construcției comuniste, școlii sovietice îi revine sarcina să pregătească generația adolescentă pentru viață, pentru o muncă folositoare. Măsurile de ex'indere și îmbunătățire a pregătirii de specialiști, creșterea de 1,4 ori a numărului specialiștilor absolvenți ai institutelor de învățământ superior, primirea în institutele superioare a unui număr mai mare de tineri cu un stagiu în producție, precum și dezvoltarea învățământului mediu de specialitate — constituie importante premize ale pregătirii tinerii generații sovietice pentru participarea activă și competentă la construcția comunismului.

Alături de generația călăită pe fronturile Revoluției, ale războiului și în anii clocoșitori ai primelor cincinale, tinăra generație sovietică este chemată să învețe și să muncească pentru a da viață grandioaselor planuri ale construcției comunismului. Din rindurile acestei generații se vor recruta tehnicienii care vor lucra în uzinele automate, marinarii care vor cutreera oceanele lumii pe vase atomice, cei care vor trăi aventura extraordinară a primelor zboruri cosmice. Ei, acești tineri și tinere care se pregătesc să pășească pragul vieții, vor fi cetățenii societății comuniste de mine. Prin reorganizarea sistemului de învățământ sovietic s-au asigurat toate premisele ca tinăra generație să primească o pregătire temeinică, la nivelul sarcinilor de seamă ce-i revin.

Entuziasmul cu care oamenii sovietici, mai tineri și mai vârstnici, au primit mărețul program al construcției desfășurate a comunismului constituie cea mai sigură garanție că fiecare rind, fiecare cifră cuprinsă în planul septenal vor fi îndeplinite.

acad. E. Bădărău

Aici se nasc proiectele viitoarelor construcții ale Moscovei

DACA AM SA REVAD MOSCOVA IN 1965...

Moscova am văzut-o în vara anului 1957, în timpul Festivalului, când ea devenise pentru două săptămâni capitala simbolică a tineretului dornic de pace din întreaga lume. Dar Moscova devine pe zi ce trece, într-o permanență ce are de pe acum o tradiție și o întietate universal recunoscute, capitala spirituală a întregii lumi civilizate. Dacă vrei să studiezi fizica și chimia, astronomia și electrotehnica, agricultura și biologia, matematica și filozofia, dacă vrei să devii inginer constructor, arhitect ori astronaut, atomist ori inginer feroviar, pentru sutele și sutele de specialități în care umanismul contemporan a compartimentat tot ceea ce știe și stăpânește omul, pentru miile de tineri din toate colțurile pământului și din toate continentele sale, Moscova este cetatea universitară ideală. Mii de savanți din toată lumea știu că Moscova este centrul mirific și magnetic care polarizează atenția și speranța umanității întregi.

De aci pornesc cele mai generoase și strălucite propuneri și dovezi de prietenie, coexistență și colaborare între popoare, aci au loc congrese științifice memorabile. Undeva, nu departe de Moscova bate inima celui mai mare și mai modern centru de cercetări atomice din lume, pus în întregime în slujba progresului pașnic și a civilizației.

Aureola Luteției se mută în zilele noastre cu câteva ore astronomice spre răsărit, pe meridianul Moscovei și al turnului Spasski. În timpul ultimului război, când auzea la radio celebrele clopote ale Kremlinului, omenirea întreagă știa că armatele sovietice duceau greu războiului, dar știa că tot ele aveau să vie de hac pină la urmă Wehrmachtului hitlerist. În Moscova era speranța de viață și fericire a lumii și Moscova nu a dezmințit speranța aceea înflăcărată și mistuitoare.

Lumea întreagă își îndreaptă acum din nou privirile spre Moscova, care în aceste zile istorice, intrând în septenal, a propie de noi într-un pas gigan-

tic visul de aur al umanității comunismul. Cum va arăta Moscova la capătul septenaliului, în anul 1965? Iată o întrebare aștitoare nu numai pentru un reporter, nu numai pentru un scriitor, ci pentru toți cei două miliarde și jumătate de oameni ai globului pământesc.

Am fost la Moscova în 1957, cu un an și ceva în urmă, dar aflu că s-a construit acolo, pe un teritoriu vast, atât de mult, de hotărâtor și de caracteristic, încât aș recunoaște cu greu locurile văzute atunci. Ce m-aș face însă în 1965, când știu că ritmul celor care lăurese cel mai frumos oraș al lumii este un ritm trepidant, neatins în nici o altă țară, ritm la care concurează cu înflăcărare zidurilor, debitul debordant al uzinelor de case și blocuri prefabricate, al celor mai mari și moderne utilaje de construit: excavatoare cu cupe gigantice, benzi automate, macarale enorme și agregate complicate și precise ca niște ceasornice?

În Moscova se va înălța pină în 1965 noul turn de televiziune care va avea 500 de metri. Față de el, faimosul turn Eiffel, va părea mic. Tot pină atunci, 700.000 de familii moscovite vor primi cheile și vor lua în stăpânire cele 700.000 de apartamente noi și moderne. Vor fi construite multe cinematografe la Moscova, dar între ele va fi și unul din cele mai mari din lume, cu o capacitate de 6.000 de locuri. Se pare că acesta va fi construit lângă intrarea principală a parcului „Maxim Gorki”. Pe colinele Lenin, nu departe de mărețul grup arhitectonic al universității „Lomonosov”, se va construi viitorul Palat al Pionierilor, care va fi după toate semnele un adevărat oraș în oraș, un loc fantastic, de basm, cu teatre și stadioane, cu zeltiere și parcuri.

Presă a relatat că pe arterele cele mai aglomerate ale Moscovei se vor construi tunele pentru pictoni și pasaje pentru automobile la două niveluri. Iată că a și început construcția lor, pe două bulevarde ce mi-

sint cunoscute de la Festival: Bolșaiia Dorogomilovskaia și Kutuzov. Această din urmă este o arteră tinăra, recentă. Trece prin preajma uriașului hotel „Ucraina”, clădire la fel de recentă. Și iată că pe tinărul bulevard mulțimea trecătorilor a impus arhitecților și inginerilor să găsească o soluție nouă, modernă și îndrăzneată pentru desconggestionarea circulației. În 1957 m-am plimbat și eu pe această arteră ce căpătase numele marelui general rus Kutuzov. Asfaltul nu era încă bine solidificat, casele miroseau a var și ciment proaspăt, mi se pare că peste acoperișuri am văzut câteva macarale uriașe. Vasăzică dacă au să mă mai abată pașii prin acest loc, n-am să-l mai recunosc. Nu va fi singurul. Aud că în fața universității „Lomonosov” a fost montat un pod nou, original, de o construcție ingenioasă și de o linie superbă în frumusețea ei de oțel. Podul are două etaje, unul rezervat metroului, iar celălalt mașinilor și pietonilor, la nivelul bulevardului. Arcul podului are o deschizătură de 200 metri lungime și 30 metri înălțime. Toată construcția trage la cântar vreo 5.600 tone!

Dacă am să revad Moscova în 1965, în preajma universității „Lomonosov”, în mijlocul unui parc uriaș de 400 de hectare, voi putea admira două noi construcții monumentale, magnifice: Palatul Sovietelor și Pantheonul. Neapărat am să mă duc în cele mai tinere raioane ale Moscovei, în acelea care aud că acum trec în viață de pe planșele de calc ale arhitecților: „Volhonka-ZIL”, „Fili-Mazișovo” și „Kuzminki”. În raionul „Horoșevsk” aud că se realizează una din cele mai îndrăznețe teorii din istoria construcțiilor: un cvartal întreg de clădiri în cari rolul de susținători nu-l mai au zidurile în totalitatea lor, ci numai niște piloni de oțel și beton armat. Peretii clădirilor sint înlocuiți cu panouri groase numai de 16 centimetri, prefabricate. O astfel de clădire e de trei ori mai

ușoară decât una clasică, de cărămidă. Vasăzică am să-mi trec în carnetul meu de reporter și acest obiectiv: să văd clădirile noi din raionul „Horoșevsk”. În 1957 am vizitat uriașul și faimosul magazin „G.U.M.”, dar în 1965, vreau să văd și noul magazin universal ce va fi dat în folosință pe bulevardul Lenin, a cărui suprafață va fi de peste șapte mii de metri pătrați și unde cumpărătorii vor fi serviți de 400 de vinzători. Am să vreau bineînțeles să văd (cu toate că nu sint amator de sporturi) stadionul acoperit ce se va construi pe bulevardul Lenin, grad, pentru că vreau (cu toate că nu sint arhitect) să văd ce soluții au găsit constructorii sovietici pentru susținerea uriașului acoperiș. Imi trec în agenda și vizitarea viitorului club de la Tușino, moto-nautic, înzestrat cu laboratoare, ateliere, debarcadere, bazine de înot etc. Voi vizita bineînțeles și primul „oraș-satelit” al Moscovei, între stațiile Firsanovka și Kriukovo, pe linia Leningrad—Moscova. El va fi construit exact la punctul unde în urmă cu 17 ani se afla sectorul cel mai apropiat al frontului anti-hitlerist. Trenuri electrice și autobuse vor asigura o legătură confortabilă și rapidă cu Moscova. Noul oraș va avea (conform proiectului) 65.000 de locuitori. Acesta va fi probabil cel mai liniștit oraș din lume, construit după cele mai noi prescripții edilitare și sanitare. De pildă cartierele de locuit vor fi despărțite de cele industriale prin perdele masive de arbori și pomi.

Am să vreau să revad marile gări ale Moscovei și aeroportul Vnukovo, aceste uriașe ferestre deschise spre toate colțurile planetei. Am să ascult tumultul valurilor neostenite de călători care sosesc la Moscova cu sentimentul și emoția că intră în orașul pe care tot mai mulți oameni îl socotesc capitala spirituală a lumii.

Petru Vintilă

Rampa și ecranul

I. Best aeva, protagonistă a comediei muzicale sovietice „Marinarul îndrăgostit“.

O cunoașteți pe Olga Bgan?

Puțini dintre spectatorii filmului „Intr-un magazin universal“ au reținut numele Olgae Bgan, interpreta unui rol episodice. Asemeni multor stele de cinema, Olga nu i-a fost dat să-și facă debutul într-un rol de protagonistă, așa cum probabil visase încă din copilărie, când frecvența cu pasiune un cerc dramatic pionieresc. Și, mai mult decât atât, chiar debutul ei în cinematografie se datorește unei simple întâmplări, care s-a dovedit de bun augur. Împreună cu câțiva colegi din anul II al Institutului de teatru, își aștepta rîndul pe coridoarele studiourilor din Moscova pentru a face probe în eventualitatea unui rol de figuratie. Și, așa cum se întâmplă adesea pe coridoarele studiourilor cinematografice, un asistent de regie grăbit, care se afla în căutarea unei interprete pentru micul rol din „Magazinul universal“, s-a oprit în fața grupului de tineri, le-a scrutat rînd pe rînd chipurile și, considerînd probabil satisfăcătoare figura expresivă a Olgae, i-a cerut fără prea multe explicații să-l urmeze pe platoul de filmare.

Dacă personajul încarnat de tînăra actriță în acest film n-a reținut prea mult atenția spectatorilor, în schimb, sinceritatea ce caracterizează jocul Olgae Bgan l-a convins pe regizorul Vasili Ordinski să-i încredințeze rolul principal în filmul „S-a născut un om“. Este povestea impresionantă a unei fete înșelate de omul iubit, care își pierde încrederea în viață, în oameni. Și este în același timp povestea adevăratei prietenii, a regăsirii bucuriei de a trăi și de a munci în mijlocul oamenilor adevărați, al tovarășilor. Creația personajului principal din acest film a constituit primul succes al tinerii actrițe.

Și cel de al treilea film al Olgae Bgan a fost turnat în anii studenției. Este vorba de-

spre „Născuți în furtună“, un film închinat eroismului tineretului sovietic. În acest film, Olga Bgan interpretează rolul eroinei Olesia, o tînăra țărancă ucraineană.

Olga Bgan are numai douăzeci de ani și a absolvit de curînd Institutul de teatru. Ea lucrează în prezent la Teatrul dramatic „Stanislauski“ din Moscova, făcînd parte din distribuția mai multor piese și întruchipînd rolul protagonistei din piesa pentru tineret: „Fereastra deschisă“. În rîndul colegilor ei, Olga este apreciată și ca o sportivă pasionată, practicînd călăria, parașutismul și numărîndu-se printre cei mai renumiți campioni de scrimă din rîndul tinerilor actori moscoviți.

Olga Bgan în rolul Olesiei din noul film „Născuți în furtună“

Un documentar răscolitor:

„MAREA BATALIE“

O sută cincizeci de operatori cinematografici și-au riscat cu 17 ani în urmă viața, pentru ca spectatorul de astăzi să poată urmări din fotoliul său istoria încheiată a apărării Stalingradului. Pentru ca să se poată pătrunde de patosul acelor zile în care — ca un singur om — Țara Sovietică s-a ridicat pentru a alunga de pe pămîntul copleșit, invadatorul.

Zguduitorul documentar sovietic face să revie în imagini sobre de front, cu ajutorul schemelor, al hărților sugestiv desenate, zilele neuitatei veri a anului 1942, cînd armatele hitleriste copleșiseră Ucraina și se îndreptau cu pași repezi spre inima Rusiei. Pe imaginile laconice ale apărării Leningradului răsună, impresionant, acorduri ale Simfoniei lui Șostakovici. Harta Minskului, copleșit de nemți, se umbrește — prin desen animat — cu o pată neagră, sinistră, peste care este supra-impresionată svastica. Mijloacele variate ale filmului documentar sînt folosite pentru a reda sugestiv toată atmosfera dramatică a clipeilor grele prin care a trecut atunci Patria Sovietică. Profitînd de inexistența unui al doilea front în Europa, dușmanul concentrase în jurul Stalingradului forțe uriașe, 50 de di-

vizii înarmate pînă în dinți. Aparatul trece în revistă și ruri imense de oameni și mașini, dar se oprește apoi, analizînd chipurile unor invadatori, chipuri cinice, baijocoritoare, ale acelor care pleaseră în țară străină, la o pradă bogată, cînd pe victorii, ușoare.

E necruțătoare această analiză de portrele cinematografice.

Și o vom reîntîlni apoi, tîrziu, în finalul filmului, cînd sînt descoperite siluetele odinioară trușe, pășind agale, în șirul de prizonieri. De pe fețele hitleriștilor a dispărut insolența, ele exprimă acum doar imensa oboseală, ruina fizică și morală. Această paralelă creează spectatorului o profundă impresie și grăiește fără vorbe despre usturătoare lecție a istoriei, pe care popoarele vor ști să o repete, dacă va mai fi nevoie.

Intr-un montaj susținut, dramatic, alternează planurile reprezentînd ofensiva hitleriștilor, cu retragerea din oraș a locuitorilor pașnici. Imagini de copii, femei îndurerate, ce privesc în urmă casele în flăcări. Intreaga stepă se cutremură de buibuitul canonadelor, al bombardierelor grele, al rîpăitului de mitraliere. În clipele grele pen-

tru Stalingrad, Comitetul de partid a lansat un apel fierbinte către toți cetățenii pentru apărarea orașului. 100.000 de oameni au răspuns apelului construind întăriți pe un front de 400 km

Secvența bombardamentului nemțesc, ce a transformat în ruine un oraș întreg, e cutremurătoare. „2.000 de zboruri au efectuat în acea zi pirații aerului, deasupra orașului nostru“ răsună cuvintele comentariului. Spre seară orașul juregă ca o torță uriașă. Panoramică lungă descoperă casele în ruină, frînturi de păduri, schelete de fier. Și, un amănunt cinematografic răscolitor: de pe fundalul ruinelor ce juregău încă se desprind, în prim-plan siluetele în bronz ale unor pionieri ce-și dau mina într-o horă. Imaginea exprimă toată tragedia războiului, ce a curmat viața pașnică a orașului. Dar nota majoră, dominantă a filmului o constituie apărarea eroică a Stalingradului și contraofensiva armatelor sovietice. Conducători militari, activiști de partid, mobilizau toate forțele pentru alungarea dușmanilor din oraș. Lupta se dădea pentru fiecare stradă, pentru fiecare casă. În frunte, chipurile unor generali vestiți, N. S. Hrușciiov studiînd planurile de atac.

Imagini sugestive urmăresc munca eroică efectuată de cetățenii sovietici în spatele frontului. Femeile înlocuiau pe bărbați la muncile cele mai grele: fabricau arme, intrau în mine, deveneau mecanici pe locomotivă. Se reîntorceau la strung bătrîni eroi ai primelor cincinale. Sub deviza: „Totul pentru front“, filmul arată unitatea de monolit care a existat între front și întreaga Patrie, unitate care a permis la 23 noiembrie, 1942 joncțiunea trupelor sovietice în punctul „So-vetskaiia. De aici, ritmul documentarului devine impetuos, ofensiva se transformă într-o victorie generală, dușmanul e urmărit departe, pînă în birlogul lui. Panoramică largi cuprind jalnicele rămășițe umane și materiale ale armatelor Făurului: un cimitir de mașini „infernale“, 91.000 de prizonieri etc.

Apoi, către final, imaginile orașului renăscut din ruine, ale vieții ce pulsează energic, își îngăduie să te întorci — scurt popas liric — la momentul de început al filmului: oamenii veniți din toate colțurile globului depun omagiul lor la mormîntul eroilor din Stalingrad. Iar vajnicii exploratori ce pleacă în Antarctica duc cu ei un pumn din pămîntul Patriei și din pămîntul iubit al Orașului Erou.

Alice Mănoiu

REFLECTOR

În Studioul central de filme documentare din Moscova a fost realizat filmul „Secolul XX“. Noul documentar ilustrează cele mai de seamă evenimente petrecute în cele cinci decenii ale veacului nostru.

*

Un tren special al studiourilor „Mosfilm“, va pleca în curînd în regiunile nordice. Cu acest tren va călători colectivul condus de regizorul M. Kalatozov care urmează să turneze în ținuturile jakute noul său film „Scrisoarea n-a fost expediată“.

*

În cursul lunii aprilie a.c. se va desfășura la Kiev cel de al II-lea festival unional al filmului sovietic. La festival vor participa scenariști, regizori, actori, operatori și compozitori. Pentru pregătirea lucrărilor festivalului a fost constituit un comitet organizatoric condus de R. Babiiciuk, ministrul Culturii R.S.S. Ucrainene.

*

Pe scena Teatrului Mare din Moscova a avut loc re-

cent premiera operei „Povestea țarului Saitan“ de Rimski-Korsakov, în montarea regizorului G. Ansimov. Colectivul aceluiași teatru prezintă în premieră și o serie de baleturi într-un act, printre care „Anotimpuri“ de A. Glazunov, „Petea și lupul“, după povestirea simfonică a lui S. Prokofiev și „Suița de balet“ de D. Șostakovici. Conducerea artistică a acestor spectacole aparține maestrului de balet A. Varlamov.

*

În cursul lunii februarie se va organiza la Moscova o decadă a artei și literaturii uzbece. Cu acest prilej vor fi oaspeții capitalei sovietice cîntăreții și dansatorii teatrului de operă „Alișer Navoi“ din Tașkent, actorii teatrului rus de dramă „M. Gorki“, ansamblul de cîntece și dansuri uzbece, orchestra simfonică din Tașkent, artiști de circ ș.a. În cadrul decadei vor fi prezentate și noile producții ale studiourilor cinematografice din Uzbekistan.

Filme despre zborurile cosmice

„Drumul spre stele“, filmul realizat cu ocazia Anului Geofizic Internațional a inaugurat seria documentarelor și a filmelor științifico-fantastice consacrate zborurilor interplanetare. „Primul Sputnik deasupra planetei“ este titlul unui alt documentar care relatează despre lansarea din Uniunea Sovietică a primului satelit artificial al pămîntului. Un alt film intitulat „Primii sateliți sovietici ai pămîntului“ ilustrează istoria pasionantă a construirii și lansării primilor sputnici.

Cu ocazia centenarului nașterii marelui savant rus Konstantin Tiolkovski, studioul de actualități din Leningrad a turnat filmul „Omul care și-a depășit epoca“. Lui K. Tiolkovski, fondatorul astronauticii i-a fost închinat și filmul de lung metraj pentru cinemascope, terminat recent în studiourile din Moscova: „Omul de pe planeta Pămînt“.

Noul documentar „O mare victorie a omenirii“ care rulează în prezent pe ecranele cinematografele sovietice este consacrat lansării primei rachete cosmice. Filmul prezintă spectatorilor aparatul complex al rachetelor destinate cercetătorilor științifice, rampa specială de lansare precum și clipa în care racheta săgetează cerul pornind în marea ei călătorie cosmică.

În cursul lunii februarie se va termina filmul „Poemul sputnikului“ realizat de Serghei Gherasimov, după scenariul poetului Robert Rojdestvenski, înfățișînd cuceririle istorice ale regimului sovietic care au făcut posibile marile descoperiri științifice și tehnice din ultima vreme. Pînă la sfîrșitul anului vor putea fi vizionate și documentarele „Astronauți patrupezi“, „Medicina cosmică“, „O centrală electrică în cosmos“.

Printre noile producții de anticipație științifică se numără și filmul „Am fost satelit al Soarelui“, care anticipează călătoria în cosmos întreprinsă în urma studierii datelor furnizate de sateliții artificiali și de prima rachetă cosmică.

Cu trenul prieteniei

de 1 Mai la Moscova!

Un nou concurs de jocuri distractive al revistei noastre

dotat cu

100 de călătorii turistice

PROCURATI-VĂ DIN TIMP CAIE-TELE CU JOCURI DE LA CONSILIILE REGIONALE A. R. L. U. S. SAU DE LA CHIOȘCURIILE DIFUZĂRII PRESEI

CONTINENTUL

25 KG DE ZAHAR pe cap de locuitor produc actualmente fabricile sovietice. Media în Rusia țaristă era de 8,5 kg, dar pentru trei sferturi din populație consumul real era sub un kilogram de zahăr pe cap de om. În 1965, fiecărui locuitor al Uniunii Sovietice îi vor reveni, în medie, 44 kg de zahăr.

REACTORUL ATOMIC ce se construiește la Institutul de fizică al Academiei de Științe din Georgia va fi destinat cercetărilor în domeniul fizicii nucleare, chimiei, biologiei, geologiei. Studiile vor fi efectuate în comun de savanți georgieni, armeni și azerbaidjani.

LA FIECARE 4 LOCUITORI ai Uniunii Sovietice, unul învață la cursuri de zi, serale, sau prin corespondență. Școlile medii tehnice au promovat în 1957 de 68 de ori mai mulți specialiști decât în 1914.

SAIANI este numele unui nou tonic produs la fabrica de băuturi nealcoolice din Moscova. El mărește capacitatea de efort, ameliorează starea generală a organismului, dă poftă de mâncare. Rețeta cuprinde un soi de ierburii vivace, Leuzea carthamoides, care crește în Altai, munții Saiani și taiga fluviului Ussuri.

EXPEDIȚIILE geologice care au cutreierat anul trecut regiunea Habarovsk, bazinul Amurului, insula Sahalin și arhipelagul Kurile au depistat nenumărate surse noi de materii prime. Între altele, au fost descoperite zăcăminte extraordinar de bogate de cositor, mercur, cupru, zinc, wolfram.

U. R. S. S.

Conferințe despre planul septenal

Răspunzând interesului viu al oamenilor muncii, organizațiile A.R.L.U.S. de la orașe și sate desfășoară o intensă activitate de popularizare a prevederilor planului septenal de dezvoltare a Uniunii Sovietice, care va fi adoptat de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S.

Consiliul General A.R.L.U.S. a trimis conferențieri în centrele regionale și în principalele centre muncitorești, care au vorbit despre dezvoltarea industriei, a științei și a tehnicii sovietice în următorii 7 ani. La rândul lor, consiliile regionale au trimis conferențieri care au făcut expuneri în întreprinderi, instituții, în săli publice și în cluburile muncitorești.

O atenție sporită a fost acordată acțiunii de popularizare a septenalului în rândurile oamenilor muncii de la sate. În acest scop, comisiile A.R.L.U.S. au organizat expuneri la căminele culturale. *Pină în prezent au avut loc circa 8.500 manifestări, la care au participat peste un milion de oameni ai muncii.*

Totodată, în București și în centre de regiuni au fost organizate 17 expoziții de stradă cu tema „Comunismul. Îel concret și apropiat”. În același timp, consiliile regionale au organizat vitrine de agitație vizuală care exprimă în cifre și imagini prevederile septenalului. Comisiile A.R.L.U.S. din numeroase întreprinderi și instituții au expus fotomontaje despre realizările U.R.S.S.

Vor să corespundeze:

Mitiukov I., *Stalinogorsk, reg. Tula, 54 kvartal, nr. 25, kv. 172: cu un filatelism.*

Kostenko Lidia, *Kirovograd, Kievski tupik, 2: cu un tânăr sau o tinăra.*

Kari Naanuri, *R.S.S. Estonă, Viliadi, ul. Jakobsona, 42, „A”, kv. 1: cu un filatelism.*

Bloh Elena, *Moscova B.232, ul. Staroslobodskaia 16/4, kv. 5: cu un elev sau o elevă din cl. 7-a.*

Kruglova Nina, *reg. Kalinin, V-Volacev, ul. Kalinina nr. 261: cu o utemistă.*

Kornienko Piotr, *Leningrad, 24. Perekupnoi pereulok 8, kv. 1: cu un filumenist și un filatelism.*

Saakova Tania, *Samarkand, ul. Briik nr. 60: cu un elev sau o elevă.*

Bajenova Neli, *Gorki-50, ul. Mișakovskaia 4, kv. 1: cu un tânăr sau o tinăra.*

Șpolianski I. N., *reg. Stalino, Slaviansk, Voljski pereulok 12: cu un filatelism.*

Berezin Vladimir, *Perm, pos. N.Ploski, ul. Stanislavskaia 1-g: cu un elev cl. 6-7.*

Poșta redacției

VASILE C. VELICU — satul Potcoava — Călărași — După primirea tuturor răspunsurilor participanților la anchetă se va alcătui o statistică la fiecare din cele patru întrebări, rezultatele acestor statistici urmând să hotărască cel mai bun film, cea mai bună actriță, etc. Participanții ale căror răspunsuri corespund rezultatelor statisticii vor participa la tragere. Firește, revista noastră va publica rezultatele anchetei.

MARIA HUMINIC — Iași — Data tragerii la sorți pentru ancheta-concurs se va anunța în paginile revistei noastre.

A. I. BRAIM — Mangalia — Vă dorim mult succes!

LIVIU NOVAC — com. Pecica-Timișoara: Vom ține seama de sugestiile dvs. În privința buletinilor, ne pare rău că nu vă putem satisface dorința, dar aceste buletine s-au distribuit numai prin Direcția rețelei cinematografice.

IONEL BALACI — Petrița — Pentru adresa dorită, vă rugăm să urmăriți rubrica noastră „Vor să corespundeze”. Adresa Ninei Vorontova este: R.S.S.A. Bașkăra, orașul Belorețk, v/s ul. Staț. nr. 43. Puteți scrie în limba română, dacă nu știți rușește.

TELEGRAMA

CĂTRE CONSILIUL GENERAL AL ASOCIAȚIEI ROMINE PENTRU LEGĂTURI DE PRIETENIE CU UNIUNEA SOVIETICĂ — A.R.L.U.S. BUCUREȘTI

Dragi tovarăși,
Vă felicităm din inimă pe Dvs. și în persoana Dvs. întreg poporul frate român cu ocazia marii sărbători naționale, 100 de ani de la Unirea Țărilor Romine, Muntenia și Moldova. Unirea Munteniei și Moldovei constituie un eveniment de mare însemnătate istorică în viața poporului frate român, în procesul formării Statului Român de sine stătător, în dezvoltarea socială a României.

În prezent, harnicul și talentatul popor român merge hotărât sub conducerea Partidului pe drumul construirii socialismului. În acest drum, el este susținut de toate celelalte țări socialiste.

Prietenia înfloritoare dintre poporul român și popoarele țărilor lagărului socialist constituie o cheazăsigură de noi succese în construirea unui viitor luminos al României Populare.

Dorim din toată inima poporului român noi succese în lupta pentru construirea socialismului, pentru întărirea statului democrat-popular.

Să se întărească și să se dezvolte prietenia frățască de nezdruccinat dintre popoarele Ununii Sovietice și poporul român.

PREȘEDINTELE
PREZIDIULUI UNIUNII
ASOCIAȚIILOR SOVIETICE
DE PRIETENIE ȘI
LEGĂTURI CULTURALE
CU STRAINĂTATEA

N. Popova

PREȘEDINTELE
ASOCIAȚIEI
DE PRIETENIE
SOVIETO-ROMINE

E. Afanasenko

A. R. L. U. S.

Regiunea București

Consiliul regional A.R.L.U.S.-București se străduie să contribuie printr-o intensă muncă politică și culturală de masă la îndeplinirea sarcinii puse de partid privind transformarea socialistă a satului. În acest scop, el urmărește să popularizeze în mijlocul țăranilor muncitori marile realizări ale agriculturii sovietice, înaltul nivel material și cultural de trai al țăranimii colhoznice din U.R.S.S. La această acțiune au fost atrase cadre de specialiști de la I.C.A.R., Institutul agro-nomic „Nicolae Bălcescu”, Institutul de cercetări agrozootehnice ca și de la secția agricolă a Sfatului popular regional. Astfel, ing. Candelă Valeriu de la I.C.A.R. a vorbit sâtenilor din comuna Călinești — raionul Alexandria despre metodele agro-tehnice folosite de colhoznici la executarea semănturilor de toamnă. Asemenea expuneri au mai făcut ing. Stevoiu Virginica, în fața colectivității din comuna Dridu — raionul Urziceni, ing. Gheorghiu Octavian, la Căzănești — raionul Slobozia și alții. În ultimul timp, au fost organizate expuneri și conferințe pentru membrii gospodăriilor agricole colective „Munca” din comuna Virteju — raionul Domnești, „Vasile Roaită” din comuna Pelina — raionul Lehliu, „Filimon Sirbu” — raionul Călărași și ai G.A.C. din Dobreni — raionul Vidra. Au fost, de asemenea, ținute convorbiri la o serie de gospodării agricole de stat, S.M.T. precum și pentru țăranii cu gospodării individuale. Iată câteva teme ale acestor convorbiri și expuneri: „Din viața satelor colhoznice”, „Ziua de lucru a unui președinte de colhoz”, „Acolo unde odinioară erau pământuri întelnite”.

Un accent deosebit se pune în această perioadă pe prezentarea mărețelor perspective pe care le deschide economiei sovietice planul septenal ce va fi adoptat de către Congresul al XXI-lea al P.C.U.S.

Într-o serie de cămine culturale din regiune a fost ținută conferința intitulată: „Agricultura sovietică în următorii 7 ani”, iar în prezent urmează să se țină următoarea: „Un nou și important pas pe drumul construirii comunismului în U.R.S.S.” care înfățișează perspectivele pe care planul septenal le deschide dezvoltării agriculturii sovietice.

Consiliul regional A.R.L.U.S. acordă o atenție deosebită popularizării experienței agro-tehnicii sovietice cu privire la culturile de floarea-soarelui și a sfelei de zahăr, urmărind să contribuie astfel la realizarea sarcinilor cuprinse în expunerea făcută de către tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958.

O formă deosebit de valoroasă de popularizare a realizărilor sovietice o constituie agitația vizuală. Experiența ne-a arătat ce răsunet puternic are la sate un fotomontaj bine alcătuit, o expoziție sau o foto-gazetă care înfățișează, simplu și convingător, aspecte din munca și viața colhoznicilor. Ținând seama de aceasta, consiliul regional a luat măsuri pentru confecționarea unui număr de 400 de fotomontaje și 5 mii expoziții volante înfățișând aspecte din munca și viața colhoznicilor și mecanizatorilor din agricultura sovietică.

Perioada de iarnă este deosebit de favorabilă pentru activitatea culturală. Pe această linie, Consiliul regional A.R.L.U.S. în colaborare cu „Cartea Rusă” a organizat într-un număr de biblioteci sătești prezentări de cărți cu subiecte din viața satului sovietic. Așa, de pildă, într-o serie de raioane — ca Oltenița, Urziceni, Snagov, Giurgiu, Domnești, Vidra și Alexandria — au fost organizate seri literare.

Întregul activ al consiliului regional A.R.L.U.S. — București consideră ca o sarcină de onoare de a populariza larg succesele strălucite ale agriculturii sovietice, de a contribui la înfăptuirea operii de transformare socialistă a agriculturii în regiunea București.

Ion Nedelcu

In curînd la Dalles Dublurile celor 3 sputnici

În primele zile ale lunii februarie 1959 se va deschide în sala Dalles din București o mare expoziție organizată de Consiliul General A.R.L.U.S. care va înfățișa realizările științei și tehnicii sovietice, precum și perspectivele dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. în următorii șapte ani.

În cadrul expoziției vor fi prezentate dublurile celor trei sateliți ai Pământului lansați de U.R.S.S., precum și alte materiale cu privire la mărețele realizări ale științei sovietice în lansarea sateliților artificiali ai Pământului și al planetei artificiale.

Vizitatorii expoziției vor putea viziona o serie de filme documentare despre realizările istorice ale științei și tehnicii sovietice. Unele din aceste filme ca, de pildă, „Automate în cosmos” și „Măreața victorie a omenirii” — vor rula pentru prima oară la noi în țară.

A apărut revista

„UNIUNEA SOVIETICA”

în limba română.

Abonamentele se pot face, prin factorii poștali, oficiile poștale și difuzorii de presă. Costul unui abonament anual este de 35 lei.

CENTENARUL UNIRII

La 24 Ianuarie, întreaga țară a sărbătorit împlinirea a o sută de ani de la Unirea Țărilor Române. Bineînțeles, de la o asemenea sărbătoare poșta și filatelia nu puteau lipsi. Ca atare, a fost pusă în circulație o emisiune cuprinzând un singur timbru, în valoare de 1,75 lei.

Marca înfățișează portretul Domnitorului Alexandru Ioan Cuza, flancat de stelele Munteniei și Moldovei, unite printr-o bandă tricoloră, simbol al unirii lor.

Tot cu prilejul Centenarului Unirii, poșta a organizat o manifestare evocatoare deosebit de reușită, și anume „ștabela Unirii, peste Milcov”. Ștabela a transportat corespondența poștală obliterată cu ștampilele speciale ale ultimului oficiu poștal din fosta Muntenie, și ale primului oficiu poștal de pe teritoriul vechii Moldove.

Iată, deci, încă un document care, alături de scrisorile expediate prin poșta-lionul Centenarului Poștei, va constitui o frumoasă piesă filatelică precum și o evocare a unor evenimente istorice importante.

RACHETA COSMICA

Lansarea primei rachete interplanetare în spațiul cosmic și crearea primei planete artificiale de către oamenii de știință sovietici constituie, fără îndoială, cea mai măreață realizare științifică a epocii.

Cu prilejul lansării rachetei, poșta sovietică a pus în circulație o marcă deosebit de reușită, imprimată în policromie. Ea prezintă racheta în plină acțiune, pe cerul înstelat al Moscovei, pe care se profilează steaua roșie a Kremlinului. Pe firmament trec, pe planul al doilea, cei trei sputnici. În partea superioară, inscripția, în limba rusă: „În cinstea celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S.”.

Ștampila folosită pentru obliterarea acestei emisiuni este și ea foarte interesantă. Ea reprezintă ruta rachetei, jalonată de date: 2.I.1959, lansarea; 4.I.1959, trecerea în zona Lunii și 8.I.1959, intrarea pe orbita de satelit al Soarelui. De jur împrejur, inscripția: „Prima planetă artificială a sistemului so-lar”.

ORIZONTAL: 1) Cea lan-sată de Uniunea Sovietică s-a stabilit pe orbita ei în jurul Soarelui, în ziua de 7 ianua-rie, sub denumirea de „Planeta U.R.S.S.-1959”. — Obiectivul următor al zborurilor cosmice 2) Atenție asupra fenomenelor cerești — Vechi caractere gra-fice 3) Pronume — Codata aș-trilor 4) Cenușiu — Planetă secundară 5) Constelație în emisfera boreală, în care se afla la un moment dat racheta cosmică sovietică 6) Unicul — Două puncte care modifică su-netul 7) Mindră (rar.) — A-și croi drum — Magnetul busolei 8) In sodiu! — „...U.R.S.S.-1959” 9) Fenomene atmosferice Acești 10) Epoci — Care nu are sarcină electrică (Fizică) 11) Momentul înălțării maxi-me a soarelui deasupra pămîn-tului — Ba 12) Bordul rache-tei cosmice, în ce privește ne-

permiterea pătrunderii gazelor — Părți componente ale rache-tei cosmice sovietice

VERTICAL: 1) Constelație în dreptul căreia ajunge soa-rele la solstițiul de vară — Aspecte ale naturii în mișcare 2) A selecționa — Un obiect strâns lipit de ceva 3) Cerc de vapori vizibil uneori în jurul soarelui sau al lunii — Subiect de cercetare științifică 4) În-ceput de hrisov — Cămăși — Piraie, riuri, fluvii — Textilă 5) Literă grecească — Victi-mele lui Panurge — Casă 6) Pronume — Întrerupător 7) Vehicul... ceresc! — Agățat 8) Mișcarea unui corp ceresc în jurul axei sale 9) Univers, cosmos — Temei 10) Obiecte tehnice — Acopăr 11) Aneta... acasă — Măi — În aștri! 12) Forța corpurilor cerești care tinde să apropie de ele alte cornuri

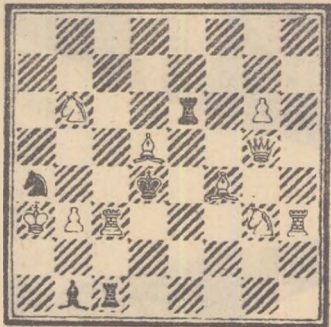
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1								●				
2												●
3												
4	●											
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

ȘAH □ ȘAH □ ȘAH

Problema nr. 35

M. Gafarov

Premiul I al concursului revistei „Șahmat v SSSR”

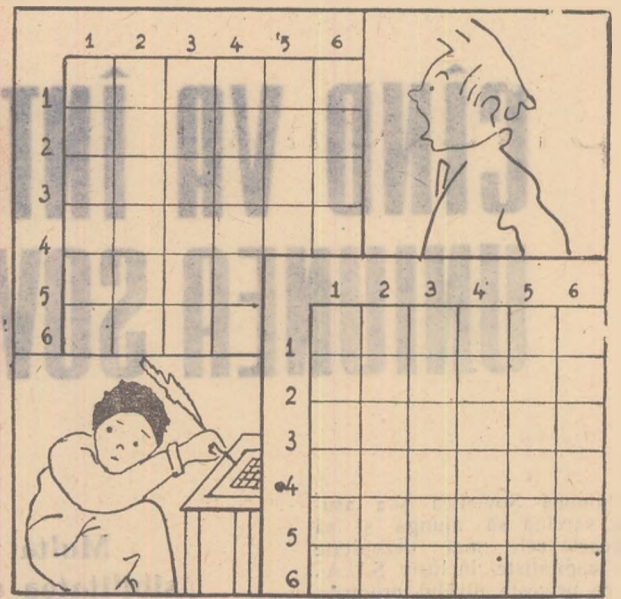

Mat în 2 mutări
(Alb: Ra3, Dg5, Tc3, Th3,

Nd5, Nf4, Cb6, Cg3, Pp.b3.g6. Negru: Rd4, Tc1, Te6 Nbl, Ca4).

Soluția problemei nr. 33

Desigur că în această pro-blemă a lui A. Galițki (Alb: Rf1, Da4, Cg1, Pp. g2, h3. Ne-gru: Rh2, Nc7, Pp. b3, c5, h4. Mat în 3 mutări) albul nu poate da mat decât cu ajutorul damei. Dar pentru aceasta tre-buie întâi deschisă poziția rege-lui negru. Deci 1. g3! cu ame-nințarea 2. Dc6 și 3. Dg2 mat. Acum la 1... Nb8 urmează 2. Da8! R: g3 3. D: b8 mat, la 1... Ne5 2. De4 R: g3 3. D: e5 mat, iar la 1... R: g3 2. Dg4+ Rh2 3. Dg2 mat. Problema nu se rezolvă prin 1. g4? din cauza 1... Rg3!

SUS

ORIZONTAL: 1) Inghețată... anulată! 2) Un om de mică greutate, care-și stă în gît! 3) Erou caragealesc 4) Cu coada între picioare 5) Impo-zite 6) Acelea, cînd nu ești politicos.

VERTICAL: 1) Sora lui Ma-ricică: nu se deranjează 2) Prietenos 3) Bancnote de cîte o sută 4) Țară antică 5) Ver-bul școlarului bucher 6) Pre-miza piinii.

JOS

ORIZONTAL: 1) Le face toate pe dos 2) Umbă pe trei cărări 3) Gologani 4) I s-a dat arama pe față 5) Nereușită 6) Potolît.

VERTICAL: 1) Se mîncă și la propriu și la figurat 2)

Mare pe mare 3) Troia și Ro-ma 4) Tot mare pe mare, dar numai peste pescari 5) Oferta...permisă 6) Aprins... joc!

PREMIERA la cinematografele PATRIA ȘI BUCUREȘTI

● PRODUȚIE A STUDIOURILOR SOVIETICE

Comedie muzicală
cu:

T. BESTAEVA
G. ROMANOV
N. KRIUCIKOV
N. SVOBODIN
M. MENGLET
V. SOȘALSKI

Scenariul: P. GRADOV, K. MINT, E. POMEȘCIKOV, G. ROMANOV.

Regia: I. ANNENSKI
Imaginea: A. BROVIN
Muzica: O. FELTMAN

Incheind la
ADAS
ASIGURĂRI
DE VIATA
realizati:

- prevedere pentru voi și familiile voastre
- economie
- și
- participați la tragerile lunare de amortizare

LOTERIA
CU PLATA
CISTIGURILOR PE LOC!
Cu 3 lei puteți câștiga
2000 lei!

LEI 3
PREȚUL UNUI LOZ

LOZ IN PLEC
Plata cistigurilor pe loc.
Prețul unui loz: 3 lei
Seria 228

CÎND VA ÎNTRECE UNIUNEA SOVIETICĂ S.U.A.?

PERSPECTIVELE
PI ANULUI
SEPTENAL

Uniunea Sovietică și-a asumat sarcina să ajungă și să întrecă cele mai dezvoltate țări capitaliste, inclusiv S.U.A., în ce privește nivelul productivității muncii sociale și volumul producției și consumului de bunuri materiale pe cap de locuitor. Realizarea acestei sarcini economice fundamentale determină în linii mari orientarea și perspectivele evoluției economiei socialiste spre comunism.

Economistii burhezi din America se străduiesc să-i convingă pe cititorii occidentali că Uniunea Sovietică nu poate cu nici un chip să-și îndeplinească în întregime sarcina economică fundamentală. În acest scop, ei folosesc diverse argumente, inclusiv acela care afirmă că ritmul dezvoltării economice a Uniunii Sovietice ar fi neindeștător.

În Statele Unite cu tot elaborat diverse previziuni în legătură cu dezvoltarea viitoare a economiei naționale, a resurselor de mină de lucru, a producției industriale și a extracției de materii prime între anii 1956 și 1975. Aceste aprecieri sunt cuprinse în primul rând într-un raport al Comisiei prezidențiale a Congresului și într-un raport al Comisiei pentru materii prime.

Conform evaluărilor Comisiei, între 1956—1965 producția națională globală a Statelor Unite trebuie să crească, în medie, cu 3,4 la sută pe an. Inșiși autorii acestor rapoarte socotesc aceste cifre ca un maximum. O analiză a faptelor arată însă că aceste previziuni nu sînt realiste. Ele nu sînt realiste pentru că autorii lor au supraapreciat, chiar în raport cu perioadele cele mai favorabile creșterii producției capitaliste, cadența investițiilor, volumul construcțiilor de locuințe și consumul individual.

Ritmul creșterii anuale a producției industriale din S.U.A. în viitorii 10—15 ani, nu poate fi determinat decât comparînd ritmul de creștere a producției industriale americane în cursul perioadelor anterioare luate în parte.

În cursul celor 10 ani care au precedat cel de-al doilea război mondial (1929—1938), producția industrială a Statelor Unite, luată în ansamblu, aproape că nu a crescut de loc.

În timpul războiului, volumul producției Statelor Unite s-a dublat în curs de patru ani (1939—1942). Media creșterii anuale a producției industriale între 1943 și 1957, care a fost de 0,9 la sută, este considerabil inferioară procentului de creștere anuală din perioada 1929—1957 (3,2 la sută). Prin urmare, saltul înregistrat de producția Statelor Unite se limitează la cei patru ani de război, și ar fi greșit să ne întemeiem pe acest fapt pentru a prevedea media dezvoltării producției industriale din S.U.A. în anii viitori. Aceasta ar însemna să supraapreciem posibilitățile de creștere a producției americane.

Dacă luăm în considerare însă alte condiții ale creșterii producției decât condițiile particulare din perioada 1939—1943, ritmul largirii producției din S.U.A. este mult mai mic decât 3,2 la sută pe an. Plecînd de la cel mai înalt nivel, atins în 1943, media anuală pentru perioada ce merge pînă în 1957 este de 0,9 la sută; apoi, între anii 1953 și 1956, ea este de

Multă vreme, economiștii americani au negat posibilitatea ca Uniunea Sovietică să ajungă și să depășească producția pe cap de locuitor a Statelor Unite. Astăzi, ei nu mai pot s-o facă. Discuția se duce doar în jurul datei, relativ apropiate, cînd economia Uniunii Sovietice va întrece definitiv, în cele mai multe domenii, economia celor mai dezvoltate țări capitaliste.

2,2 la sută și de 1,6 la sută în 1953—1957.

Nu este just să luăm în considerare cea mai ridicată medie anuală a creșterii producției, dintre anii 1947—1957. Această perioadă nu e caracteristică. Ar fi greșit să ne întemeiem pe ritmul de creștere din perioada 1948—1957 pentru a determina posibilitățile de viitor. Asem-

a scăzut cu 15 la sută. Există motive să credem că încă nu a fost atins nivelul cel mai de jos al crizei. Nu putem însă spune cît timp va dura recesiunea. Se poate doar presupune că, după criză, depresiunea economiei capitaliste mondiale și în special a economiei americane nu va putea fi lichidată curînd. Această afirmație se bazează pe

siunea poate să nu se prelungească, că lupta îndirjită pentru piețe va forța capitalismul să realizeze noi progrese tehnice din care va rezulta o creștere a capitalurilor fixe, o largire a piețelor și o creștere a producției, — chiar în acest caz ritmul creșterii producției capitaliste nu va fi mai ridicat decît acela pe care l-am luat drept

Publicul sovietic urmărește cu un interes mereu viu materialele din ziare referitoare la planul de șapte ani

nea previziuni ar fi artificial exagerate.

Este de presupus că, într-o perioadă destul de îndelungată (1958—1975), producția industrială a Statelor Unite va crește cu o cadență care se situează undeva între ritmul din perioada 1953—1956, și cel din 1953—1957, adică între 1,6 și 2,2 la sută pe an.

Ritmul de dezvoltare a economiei capitaliste în perioada 1953—1957 poate servi drept criteriu științific, întrucît în această perioadă s-a format caracterul economiei moderne a capitalismului mondial, inclusiv al economiei americane. Acest aspect va fi caracteristic și pentru perioada viitoare.

În clipa de față situația capitalismului s-a complicat brusc, ca urmare a crizei economice care începe. Din mai 1958, volumul producției Statelor Unite

scăderea bruscă și continuă a investițiilor, pe gradul de utilizare a capacităților de producție — inferior celui din perioada 1929—1933 și, în sfîrșit, pe o creștere redusă, în prezent chiar o reducere, a consumului privat.

Ar fi, fără îndoială, naiv să presupunem că creșterea producției capitaliste poate să încezeze complet. Teoriile „stag-nării forțelor de producție”, ale „încetării producției”, ale „falimentului automat al capitalismului” nu sînt teorii marxiste. Respingînd cu hotărîre asemenea teorii, trebuie să facem o analiză scrupuloasă a condițiilor istorice concrete în care se înfăptuiește ciclul. Studiînd aceste condiții, vedem că ele nu permit scontarea unei creșteri rapide a producției în anii viitori.

Dar chiar admițînd că depre-

bază a evaluărilor noastre estimate.

Faptele dovedesc că U.R.S.S. poate ajunge și depăși Statele Unite în ce privește volumul producției industriale pe cap de locuitor, în termene istorice foarte scurte.

Uniunea Sovietică întrece în momentul de față S.U.A. nu numai în ce privește ritmul de dezvoltare, dar și în ce privește sporul în cifre absolute al producției unei categorii de produse esențiale. Astfel, în cursul perioadei 1953—1957, media anuală a creșterii extracției de minereu de fier a fost în Uniunea Sovietică de 6,1 milioane de tone, în timp ce în S.U.A. extracția a scăzut anual cu 3 milioane de tone, în medie; creșterea anuală a producției de

fontă în U.R.S.S. a fost de 2,4 milioane tone, iar în S.U.A. de 0,8 milioane de tone; aceea a producției de oțel a fost de 3,2 și, respectiv, 0,3 milioane de tone; la extracția de cărbune, 30,6 și 5,7 milioane de tone; la producția de ciment, 3,2 și 1,2 milioane de tone.

Ritmurile de creștere a producției socialiste vor continua să se mențină foarte ridicate. Se poate spune cu certitudine că în anii viitori ritmul de creștere a producției nu va fi inferior unei medii anuale de 10 la sută.

Pornind de la nivelurile actuale ale producției în U.R.S.S. și în S.U.A., și de la ritmul de creștere anuală — de 10 la sută în U.R.S.S. și de aproximativ 2 la sută în Statele Unite — se poate trage concluzia că în șapte sau opt ani Uniunea Sovietică va atinge nivelul actual al producției industriale globale a Statelor Unite, și că după încă doi sau trei ani, ea va ajunge S.U.A., chiar dacă se ține seama de o dezvoltare posibilă ulterioară a economiei americane. Populația Uniunii Sovietice va fi în acel moment cu 15—20 la sută mai mare decît a Statelor Unite; ne vor mai trebui deci încă vreo cîțiva ani pentru a ajunge și a întrece Statele Unite în ce privește producția pe cap de locuitor, adică pentru a ne înfăptui sarcina economică fundamentală.

Ținînd cont de ritmul actual de creștere a venitului național în U.R.S.S., și de ritmul posibil de creștere a venitului național în S.U.A., se poate prevedea că Uniunea Sovietică va ajunge Statele Unite în mai puțin de 15 ani și în ce privește venitul național pe cap de locuitor, depășind mult volumul venitului național american în cifre absolute.

Încă de pe acum U.R.S.S. a depășit Anglia și Franța în ce privește nivelul productivității mîinii de lucru industriale; acest nivel este încă de două ori mai mic decît cel atins în S.U.A. Dar, ținînd seama de faptul că ritmul de creștere a productivității în industria sovietică este de 6—8 la sută pe an și că în industria americană acest indice este de 1—2 la sută, este limpede că peste 14—15 ani vom atinge, și în acest domeniu important nivelul înregistrat în S.U.A.

Actuala perioadă a dezvoltării țării noastre va fi însoțită de o îmbunătățire rapidă a nivelului de trai material al oamenilor sovietici și va avea o mare influență asupra întrecerii dintre cele două sisteme. Într-un răstimp care poate fi prevăzut de pe acum, muncitorii din orașele și satele țării noastre vor avea un nivel de trai material și cultural pe care nu-l va putea atinge niciodată nici una din țările capitaliste, ori cît ar fi ea de bogată.

A. Arzumanian
directorul Institutului
de economie mondială
din Moscova

(Text prescurtat)

ale statului în ceea ce privește produsele agricole.

În perioada 1959-1965 se prevede sporirea volumului producției globale a agriculturii de 1,7 ori. Sporul mediu anual al producției va fi de 8 la sută. Se poate menționa, a arătat cu acest prilej N. S. Hrușciov, că în ultimii șapte ani ritmul mediu anual de creștere a producției agricole în Statele Unite ale Americii a fost de sub 2 la sută.

N. S. Hrușciov a subliniat că și pentru anii următori linia principală de dezvoltare a agriculturii rămâne sporirea prin toate mijloacele a producției de cereale ca bază a întregii producții agricole. Una din cele mai importante sarcini în domeniul agriculturii este ridicarea productivității muncii și reducerea pretului de cost al producției. În decursul septenarului trebuie să se livreze agriculturii peste un milion de tractoare și aproximativ 400.000 de combine cerealiere.

În viitorul septenal, principala sarcină în domeniul creșterii animalelor este sporirea producției de carne, lapte, lână și ouă. În ceea ce privește producția globală de lapte și unt, a spus primul secretar al C.C. al P.C.U.S., țara noastră deține în prezent primul loc în lume. În viitorii cinci ani, nu numai că vom ajunge din urmă dar vom și depăși considerabil Statele Unite ale Americii în ceea ce privește producția acestor produse pe cap de locuitor.

Trecând apoi la problemele construcțiilor capitale și ale repartiției forțelor de producție, N. S. Hrușciov a arătat că în viitorul septenal volumul investițiilor capitale ale statului va reprezenta aproximativ două trilioane de ruble. Dacă ținem seama și de construcțiile din fonduri decentralizate, investițiile capitale ale colhozurilor, precum și construcția de locuințe cu mijloacele populației, volumul total al investițiilor capitale va reprezenta trei trilioane de ruble. Aceasta înseamnă, a subliniat N. S. Hrușciov, că în acești șapte ani se vor investi aproximativ tot atâtea mijloace cât s-au investit în loți anii puterii sovietice.

Investițiile capitale în industrie, a spus în continuare N. S. Hrușciov, vor crește aproximativ de două ori în comparație cu cei șapte ani anteriori. Volumul investițiilor capitale ale statului și colhozurilor în agricultură va fi de aproximativ 500 miliarde de ruble, adică va depăși aproape de două ori volumul investițiilor din ultimii șapte ani.

Planul prevede înfiptuirea unor măsuri de reconstrucție radicală, largire și reutilare tehnică a întreprinderilor, de reînnoire și modernizare a utilajului, ceea ce va oferi în numeroase cazuri posibilitatea de a rezolva sarcina sporirii producției mai repede și cu mijloace bănești și materiale considerabil mai mici decât prin construirea unor noi întreprinderi.

Se alocă fonduri foarte mari pentru construcția de locuințe și construcția comunală. Numai din fondurile statului se vor cheltui în cursul septenarului pentru construcția de locuințe și construcția comunală 375-380 miliarde de ruble, față de 208 miliarde de ruble în cei șapte ani anteriori.

N. S. Hrușciov a subliniat că în viitorul septenal se acordă o atenție deosebită folosirii resurselor naturale ale regiunilor răsăritene ale U.R.S.S., pentru care se proiectează a fi alocate peste 40 la sută din volumul total al investițiilor capitale. În 1965, a spus N. S. Hrușciov, greutatea specifică a regiunilor răsăritene va crește în ce privește extracția de cărbune pînă la 50 la sută, producția de oțel pînă la 48 la sută, cupru rafinat pînă la 88 la sută, aluminiu pînă la 71 la sută, ciment pînă la 42 la sută, producția

de energie electrică pînă la 46 la sută.

Crearea unei noi baze cerealiere în răsăritul țării, a subliniat N. S. Hrușciov, a permis să se treacă la restrucțurarea radicală a producției agricole într-o serie de republici și regiuni și la folosirea mai rațională a bogatelor resurse naturale și economice pentru sporirea producției agricole și animaliere. Dacă în trecut, de pildă, eram nevoiți să colectăm cereale în întreaga țară, în prezent s-a creat posibilitatea ca deocamdată să nu achiziționăm cereale în regiunile din nord-vest ale R.S.F.S.R., în republicile baltice, în multe regiuni din Bielorussia și regiunea Polesie din Ucraina. Aceste regiuni se vor specializa acum în producția de lapte, slănină și culturi tehnice, pentru care există acolo cele mai favorabile condiții.

În planurile noastre, a continuat N. S. Hrușciov, și-a găsit o expresie strălucită politica națională leninistă care oferă vaste posibilități pentru dezvoltarea multilaterală a economiei și culturii tuturor popoarelor. Aceasta își găsește o nouă confirmare și în cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe 1959-1965, care prevăd dezvoltarea uriașă a economiei tuturor republicilor sovietice.

Subliniind în continuare că înfiptuirea planurilor de dezvoltare a industriei, agriculturii și transporturilor, executarea programului de construcții în viitorul septenal sînt posibile cu condiția creșterii considerabile a nivelului tehnicii și a ridicării productivității muncii, N. S. Hrușciov a arătat că în decursul septenarului productivitatea muncii în industrie, calculată pe cap de lucrător trebuie să crească cu 45-50 la sută, în construcții cu 60-65 la sută, în sovhozuri cu 60-65 la sută, în colhozuri — aproximativ de două ori. Pe baza creșterii productivității muncii, a subliniat raportorul, în 1965 se vor obține trei pătrimi din sporul producției industriale.

N. S. Hrușciov a subliniat că în planul septenal se trasează sarcina de a se asigura ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii pe baza unui puternic avînt al tuturor ramurilor economiei și al dezvoltării cu precădere a industriei grele.

Planul septenal prevede:

— creșterea considerabilă a venitului național și, pe această bază, creșterea însemnată a veniturilor reale ale oamenilor muncii;

— reducerea duratei zilei de lucru și a numărului zilelor lucrătoare ale săptămînii;

— sporirea producției mărfurilor de consum popular și îmbunătățirea calității lor;

— un puternic avînt al construcției de locuințe;

— îmbunătățirea însemnată a asistenței sociale, a satisfacerii nevoilor culturale și a deservirii zilnice a populației.

Venitul național al U.R.S.S., care, după cum a arătat N. S. Hrușciov, este indicele cel mai sintetic și baza reală a ridicării bunăstării materiale a oamenilor muncii în socialism, va crește în 1965 cu 62-65 la sută în comparație cu 1958 și va fi de aproape șase ori superior nivelului anului antebelic 1940. Veniturile reale ale muncitorilor și funcționarilor, calculate pe cap de lucrător vor spori pînă la sfîrșitul septenarului cu 40 la sută. Veniturile reale ale colhoznicilor vor crește cu cel puțin 40 la sută.

În planul septenal se prevede o sporire a salariilor. În legătură cu aceasta, N. S. Hrușciov a arătat că partidul și guvernul vor aplica consecvent linia stabilită în domeniul sporirii salariilor și al reducerii prețurilor.

Dar, a spus primul secretar al C.C. al P.C.U.S.,

aceasta nu este decît una din căile de ridicare a bunăstării poporului.

Satisfacerea cerințelor personale ale fiecărui om trebuie să se realizeze nu numai prin sporirea salariilor, ci și cu ajutorul fondurilor obștești al căror rol și a căror însemnatate vor crește mereu. N. S. Hrușciov a arătat că pe măsură ce planul septenal va fi îndeplinit, volumul acumularilor întreprinderilor socialiste va crește neîncetat și, în ultimă instanță, ele vor deveni unica sursă ce va asigura reproducția socialistă largită și creșterea continuă a nivelului de trai al poporului. N. S. Hrușciov a remarcat că, chiar și în prezent, greutatea specifică a impozitelor percepute în U.R.S.S. de la populație este neînsemnată și nu reprezintă decît 7,8 la sută din veniturile bugetului. Toate acestea, a subliniat primul secretar al C.C. al P.C.U.S., ne oferă posibilitatea de a renunța în anii viitori la perceperea impozitelor de la populație.

N. S. Hrușciov a arătat de asemenea că în societatea socialistă nu există problema socială a folosirii brațelor de muncă ale populației, de nereșolvat pentru capitalism, șomajul permanent la oraș și ruina în masă a țăranimii. În decurs de șapte ani, a spus N. S. Hrușciov, numărul muncitorilor și funcționarilor din U.R.S.S. va crește cu încă aproximativ 12 milioane și va fi de 66.500.000 de oameni.

Cheltuielile statului pentru asistența socială a oamenilor muncii, a arătat N. S. Hrușciov în raportul său, cresc necontenit. În anul 1958 s-au cheltuit peste 215 miliarde ruble pentru asigurări sociale, ajutoare, pensii, burse pentru cei ce învață, învățămînt și asistență medicală gratuită, plata concediilor, cheltuieli pentru școli-interne, întreținerea de creșe și grădinițe de copii, case de odihnă, aziluri pentru bătrîni și alte plăți și ajutoare. Potrivit planului septenal, cheltuielile pentru aceste scopuri vor crește în 1965 pînă la aproximativ 360 miliarde ruble. Numai un stat socialist poate aloca mijloace atât de mari pentru îmbunătățirea traiului cetățenilor săi, a spus N. S. Hrușciov.

În decursul septenarului, se prevede construirea de locuințe cu o suprafață totală de 650-660 milioane metri pătrați, sau aproape 15 milioane locuințe. Aceasta reprezintă mai mult decît întregul fond de locuințe creat în anii puterii sovietice. În repartiția spațiului locativ se pune sarcina trecerii la atribuirea unei locuințe pentru o singură familie. Partidul comunist, a spus în continuare N. S. Hrușciov, a considerat totdeauna ca una din sarcinile sale programatice, lupta pentru reducerea zilei de lucru. Trecerea la ziua de lucru redusă și micșorarea săptămînii de lucru, prevăzute

în cifrele de control se vor realiza la noi nu numai fără micșorarea salariului, ci în condițiile sporirii lui considerabile. În U.R.S.S. va fi cea mai scurtă zi de lucru și cea mai scurtă săptămînă de lucru din lume în condițiile creșterii paralele a bunăstării populației.

Primul secretar al C.C. al P.C.U.S. a relevat că pentru trecerea la comunism este nevoie nu numai de o bază materială-tehnică dezvoltată, ci și de un înalt nivel al conștiinței tuturor cetățenilor societății. Cu cit masele de milioane sînt mai conștiente, cu atît mai mult succes se vor îndeplini planurile construcției comunismului. Întreaga muncă ideologică a partidului și statului nostru, a subliniat N. S. Hrușciov, are menirea să dezvolte noile calități ale oamenilor sovietici, să-i educe în spiritul colectivismului și hărniciei, al internaționalismului socialist și patriotismului, al înaltelor principii morale ale societății noi, în spiritul marxism-leninismului.

Afirmarea concepțiilor și normelor de comportare comuniste are loc în lupta cu rămășițele capitalismului — a spus N. S. Hrușciov. Nu este îngăduit să se aștepte în liniște pînă cînd aceste rămășițe ale capitalismului vor dispărea de la sine, este necesar ca ele să fie combătute cu hotărîre.

În întreaga sa muncă educativă Partidul acordă o deosebită însemnatate formării tinerei generații. De pe acum tineretul construiește comunismul iar apoi va trăi și va munci în comunism, va conduce toate treburile obștești. Tineretul sovietic trebuie să fie pregătit pentru îndeplinirea acestei înalte misiuni.

În educația comunistă a tinerei generații, a spus în continuare N. S. Hrușciov, un rol deosebit revine școlii. Noi reorganizăm școala nu pentru că ducem lipsă de brațe de muncă, ci pentru că dorim să organizăm și mai bine învățămîntul public, să legăm și mai strîns școala de viață. Legătura dintre învățămînt și munca productivă nu reduce, ci dimpotrivă, sporște însemnatatea cunoștințelor dobîndite.

Trebuie să întărim rolul statului și al societății în educația copiilor, a arătat raportorul. În acest scop se prevede desfășurarea pe scară largă a construcției de școli-interne, creșe și grădinițe de copii. Numărul elevilor din școlile-interne va fi în 1965 de cel puțin 2.500.000. Numărul copiilor din grădinițele de copii va spori în cursul septenarului de la 2.280.000 la 4.200.000.

În cursul anilor 1959-1965, a spus în continuare N. S. Hrușciov, instituțiile de învățămînt superior vor fi absolvite de 2.300.000 de specialiști față de 1.700.000 în ultimii șapte ani. Numărul total al specialiștilor cu studii superioare va fi în 1965 de peste 4.500.000, adică va spori de 1,5 ori în comparație cu 1958.

Referindu-se la planurile de activitate științifică ale cercetătorilor sovietici, N. S. Hrușciov a spus că în perioada următoare oamenii de știință își vor îndrepta în primul rînd eforturile în direcția stăpînirii reacțiilor termonucleare controlate, în scopul obținerii unei surse de energie practic nelimitată. Se prevede asigurarea folosirii pe scară largă a energiei atomice pentru motoare energetice și de transport, folosirea mai largă în economia națională a materialelor sintetice, a produselor provenite din dezintegrarea nucleară, și a izotopilor radioactivi, rezolvarea sarcinilor de mecanizare și automatizare complexă a proceselor de producție și crearea în acest scop a unor noi mijloace tehnice pe baza folosirii pe scară largă a realizărilor în domeniul fizicii, radioelectronicii, tehnicii calculului.

Construcția comunismului nu numai că presupune o dezvoltare fără precedent a economiei, științei și culturii, dar deschide și perspective nebănuite pentru cea mai deplină și multilaterală dezvoltare și punere în valoare a tuturor aptitudinilor și talentelor creatoare ale omului, a spus N. S. Hrușciov. Scriitorii, oamenii de teatru, cineaștii, muzicienii, sculptorii și pictorii sînt chemați să ridice și mai mult nivelul ideologic și artistic al creației lor.

Planul septenal prevede crearea unor condiții și mai favorabile pentru munca ideologică: vor lua o largă dezvoltare presa, radioul și televiziunea, cinematograful și instituțiile culturale-educative, va crește considerabil tirajul zrelor, al revistelor și al cărților. O mare atenție va fi acordată radioficării și construcției de instituții culturale-educative în special la sate.

Caracterizînd planul septenal ca o etapă hotărîtoare a întrecerii economice a socialismului cu capitalismul, N. S. Hrușciov a arătat că acest plan va exercita o profundă influență asupra întregii situații internaționale și va fi un nou triumf al marxism-leninismului.

